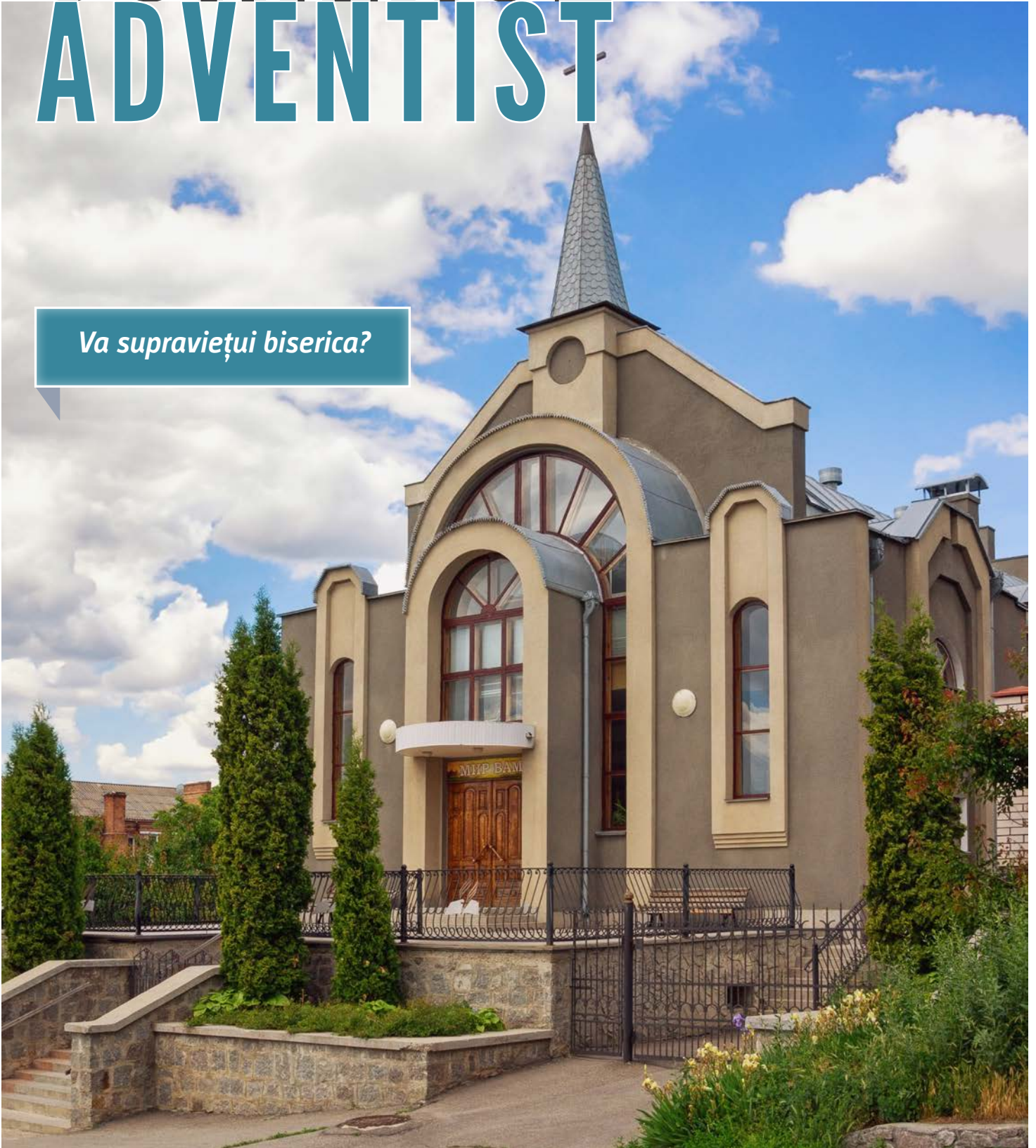

CURIERUL ADVENTIST

NOIEMBRIE 2024: CULTUL MEDIOCRITĂȚII + LA FRONTIERA UNIVERSULUI + URME - CENTENAR ADVENTUS + „FACTORUL LEA” + SYMBOLUM - 1700 DE ANI DE LA „NAȘTEREA” LUI ISUS + VA SUPRAVIEȚUI BISERICA? + CENTRUL MEDIA ADVENTIST - MISIUNE ȘI SLUJIRE CU PASIUNE PENTRU VIAȚĂ

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Va supraviețui biserica?

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

19 - 20
noiembrie 2024

10 - 60%
reducere

comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro
021 323 00 20
0740 10 10 34

**ZILELE
PORTILOR
DESCHISE**

evs
editura viață și sănătate

ZPD online:
19 - 20 noiembrie, 24 h/zi

ZPD call center:
19 - 20 noiembrie
orele 8:00 - 22:00

ZPD librării:
19 - 20 noiembrie
orele 9:00 - 18:00

Nu fac parte din ofertă cărțile din proiectul Cartea Anului, deoarece au deja prețul redus. Reducerile din Ziua Porților Deschise nu se cumulează cu alte oferte.

Livrarea este gratuită pentru comenzi de minimum 100 de lei prin Poșta Română, respectiv 200 de lei prin curierat rapid.

Oferta este valabilă în limita stocului disponibil.

Anul CX, NOIEMBRIE 2024. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pirlitu, Ioan Feier, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Șbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Valentin Filimon, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

MESAJUL PREȘEDINTELUI

Către comunitățile adventiste:

Har și pace de la Dumnezeu, împreună cu salutări frățești din partea misionarilor care lucrează prin carte, pe care i-am văzut Sabatul trecut, și din partea tuturor pastorilor adventiști de ziua a șaptea din România. Cu frații pastori ne-am întâlnit în ultimele două săptămâni la cantonamentele pastorale anuale, întâlniri de toamnă, pentru consacrare și planificarea anului misionar 2024–2025.

Am avut posibilitatea să vorbesc cu colegii mei care slujesc în toate regiunile țării și Dumnezeu m-a inspirat să le împărtășesc un mesaj, pe care, în parte, vi-l transmit și dumneavoastră.

Adesea, în experiența mea de lucru pentru biserica lui Hristos, am avut momente în care m-am oprit căutând o nouă motivație pentru a merge mai departe. Am simțit că am nevoie de un motiv puternic pentru a continua și l-am găsit printr-o muștrare, deoarece atunci mi-am dat seama cât de mult m-a iubit Dumnezeu. Mi-am amintit de minunile pe care Dumnezeu le-a făcut pentru bisericile mele și pentru copiii mei. Niciodată nu am visat să am atâtea binecuvântări. Prin harul Lui sunt ceea ce sunt și am înțeles mai bine cuvintele din Evanghelie, când Domnul Isus „a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră” (Matei 11:20).

Toți oamenii au nevoie de pocăință, dar este o categorie de la care Dumnezeu așteaptă mai mult, pentru că lor le-a dat mai mult. Noi, pastorii, avem suficiente motive ca să fim pocăiți. Un pastor are atâtea argumente ca să fie un om smerit, dedicat și plin de rezultate. Mântuitorul a spus o parabolă despre un smochin care nu aducea rod. Erau probabil șapte ani de când pomul acesta nu fusese cules de gospodar. În primii patru ani de rod (Leviticul 19:23-24), fructele erau închinat Domnului și nu trebuiau mâncate, iar după aceea gospodarul a căutat smochine timp de încă trei ani (Luca 13:7).

În vremurile acestea, un pastor pocăit aduce acel rod care e văzut de toți, de care oamenii se bucură.

Poate că nu suntem la înălțimea așteptărilor lui Dumnezeu, pe măsura investiției făcute în noi. „Lucrări puternice” au fost făcute între noi și ar fi trebuit să ne pocăim de mult, „stând în sac și cenușă” (Luca 10:13).

Cum arată un slujitor pocăit? În primul rând este INTEGRU față de biserică și față de Dumnezeu. Interesele personale sau prietenii nu trebuie niciodată să îi influențeze deciziile. Dacă am fost chemați să fim lideri, să ne asumăm responsabilitatea. Interesele lui Dumnezeu și ale bisericii trebuie să rămână pe primul loc și să fie totul pentru noi. Nu trebuie să fie nimeni care să își permită să ne dea un telefon pentru a ne influența deciziile. Trebuie să fim integri față de organizația în care am venit să slujim. Le-am spus colegilor mei pastori că, din acest punct de vedere, sunt liniștit. Nu datorez nimănui nimic. Nu există cineva în țara asta, în lumea asta, care să își permită să mă sune și să îmi spună că trebuie să procedez într-un fel anume. Trebuie să îi respectăm pe toți, dar să nu datorăm nimănui nimic – așa spunea apostolul Pavel (Romani 13:7).

A fi pastor pocăit înseamnă să fii DEDICAT total, pentru că pastorul are o chemare și multe motive ca să fie pocăit. Am obosit să aud despre unii colegi pastori că au alte priorități. Noi nu ar trebui să visăm la altceva,

CUPRINS

3 Editorial

Aurel Neațu
Mesajul președintelui

5 Spiritual

Florin Orodan
Cultul mediocrității

6 Convocare AGE Conferințe

7 Reflecții

Benone Lupu
La frontiera Universului
„Fractalul lui Dumnezeu”

10 La odihnă

Petre Bălașa

11 Eveniment

Iosif Diaconu
URME – Universitatea
Adventus la aniversarea
centenarului (1924–2024)

16 Eveniment

Pavel Memete
Convenția seniorilor Casei de
Pensii Adventiste din România

19 Spiritual

Ștefan Radu
„Factorul Lea”

20 Reflecții

Benone Lupu
Symbolum – 1700 de ani
de la „nașterea” lui Isus

23 Teologie

Mark Finley
Va supraviețui biserica?

26 Misiune

Centrul Media Adventist –
misiune și slujire
cu pasiune pentru viață

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Recunoaște personajele!

ci să trăim cu pasiune ce ne-a încredințat Dumnezeu în această biserică. Nu e greu dacă suntem dedicați 100%, pentru că atunci jugul slujirii este bun și sarcina este ușoară (Matei 11:30). Dacă suntem morali și integri, nu vom face bani, dar vom avea din ce să trăim noi și familia noastră. Trebuie să ne ținem promisiunea făcută atunci când am început să slujim.

Și a fi pastori după voia lui Dumnezeu mai înseamnă să fim un MODEL, să-i motivăm misionar pe ceilalți, să fim o „pildă de fapte bune în toate privințele” (Tit 2:7) – și în viața de familie –, ridicându-ne la așteptările pe care le au oamenii de la noi. Domnul Isus nu le-a cerut altora să facă ceea ce El nu făcuse mai întâi. Nu e ușor, sunt multe presiuni exercitate asupra noastră, dar împreună cu Dumnezeu putem reuși, pentru că El nu ne lasă să fim singuri.

Dacă suntem convingeți că Îi datorăm atât de multe lui Dumnezeu, atunci va fi simplu. Avem toate motivele să fim pocăiți, pentru că Dumnezeu ne-a dat totul și are o așteptare specială de la cei care au văzut slava Lui.

Le-am spus fraților pastori că bine e să ne vedem de lucrările lui Dumnezeu în perioada mai specială din fața noastră, în contextul alegerilor din țară și din biserici. Societatea trebuie să știe că regula Bisericii Adventiste este că nu facem politică și că în timpul campaniei electorale nu invităm în biserici candidați politici. Nu putem să asociem biserica lui Hristos cu niciun partid, pentru că noi avem o datorie față de Dumnezeu.

Să nu stăm pe gânduri, să îndreptăm ce e de îndreptat și să fim responsabili față de Dumnezeu, fără să Îi înșelăm încrederea.

Rugăciunea mea a fost ca Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne mustre pentru ce am greșit în fața Lui și în fața oamenilor. Înțelepciunea Lui să se reverse peste noi și peste toți slujitorii. Să ne dea Dumnezeu Duhul Său cel Sfânt și gândul cel bun al pocăinței și să ne ajute să aducem rod bogat, frumos, care să rămână (Ioan 15:16).

Acestea au fost ideile principale din mesajul meu către corpul pastoral adventist, rostit în prezența mai multor membri din comitetul Uniunii, pentru că i-am invitat pe toți colegii să ni se alăture și să anunțe din partea administrației și a departamentelor informații pentru noua etapă de slujire. Mă rog și pentru dumneavoastră, pentru slujbașii din conducerea bisericilor locale și pentru toți cei ce cheamă în orice loc Numele Domnului Isus Hristos.

Organizația umanitară a Bisericii Adventiste raportează până săptămâna trecută intervenții de ajutorare a 4.268 de persoane, prin intermediul a 1.000 de voluntari, și donații în valoare de 150.000 de euro. La colecta anunțată în comunitățile noastre în Sabatul din 21 septembrie s-au strâns circa 400.000 euro. Ca urmare a implicării multor credincioși, vizibilitatea bisericii noastre a crescut, mai multe persoane au auzit despre ADRA și Speranța TV, iar numele de „adventist” a fost asociat cu ajutorul și bunătatea.

În încheiere vă aduc salutări de la consiliul de toamnă de la sediul global al Bisericii Adventiste, din Washington, SUA. Vă voi transmite ulterior informații pentru bunul mers al comunităților românești și pentru viitorul profetic al credinței noastre în Isus Hristos, Cel care vine.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! ■

Aurel Neațu, președinte, Uniunea de Conferințe

Comunicat privind neimplicarea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea în campania electorală pentru președintele României

„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat [...]; dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici.” – Isus Hristos, Evanghelia după Ioan 18:36

În conformitate cu principiile Evangheliei și cu Statutul de organizare și funcționare al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea (vezi Ordinul publicat în Monitorul oficial, art. 9, alineatele 1 și 2), Uniunea Adventistă reiterează public neimplicarea ei în campania electorală pentru președintele României și neasocierea ei cu niciun candidat. Credincioșii bisericii sunt îndemnați să se roage și să voteze liber, conform propriei conștiințe.

Pe cale oficială, Biserica Adventistă se delimitează categoric de acțiunile particulare ale unor membri adventiști implicați în politică, precum și de prezența oricărui candidat la evenimente sau slujbe organizate de biserică. În acest sens, președintele Uniunii Adventiste, pastorul Aurel Neațu, a formulat înaintea pastorilor un punct de vedere exprimat și printr-un mesaj public adresat credincioșilor de a nu se implica în numele bisericii, de a nu invita candidați în lăcașele de cult și de a nu folosi spațiile bisericii în scopuri electorale.

Cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru țară este să ne rugăm cu stăruință pentru toți candidații care urmăresc valorile Bibliei, pentru că „Dumnezeu este Cel ce judecă: El îl coboară pe unul și-l înalță pe altul” (Psalmii 75:7).

Prin urmare, solicităm agențiilor de presă și jurnaliștilor să folosească numele „adventist” în concordanță cu poziția oficială exprimată atât în acest comunicat, cât și în declarațiile oficiale ale instituției noastre.

„Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! Ale Lui sunt înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările; El îi răstoarnă și îi pune pe împărați; El le dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți” (Daniel 2:20-21).

În numele Comitetului Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România,

București, 13 octombrie 2024

Președinte,
pastor Aurel Neațu

Secretar,
pastor Georget Pirlitu

CULTUL MEDIOCRITĂȚII

Religia și religiozitatea

Dacă citim istoria antică și modernă, vom observa că dintotdeauna omul a fost o ființă religioasă (deși unii au dorit să smulgă această realitate din ființa omului, considerând-o o rămășiță primitivă nefolositoare în calea evoluției). Cultele apar și dispar, ideile și practicile religioase se schimbă, însă simțul religios al omului rămâne o constantă. Au existat și există și astăzi culte care nu au fost înregistrate niciodată sub jurisdicția vreunui stat (cu toate acestea, nefiind ilegale), neavând nici organizație, nici lăcașe de cult dedicate, dar în același timp numărând adepți cu milioanele. Care să fie acestea? Iată câteva dintre ele: cultul muncii, cultul personalității, cultul banului, cultul modei, cultul frumuseții etc. Dintre acestea face parte și cultul asupra căruia aș vrea să ne oprim pentru a-l analiza mai îndeaproape: cultul mediocrității! Ați auzit de cultul acesta? V-ați gândit vreodată că acest cult este foarte răspândit în societatea noastră actuală și chiar în biserică?

Cultul mediocrității: doctrine și practici

Ideea de bază a cultului mediocrității este aceea că trebuie să optezi întotdeauna pentru minimumul necesar în acele domenii ale vieții care cer efort spiritual, intelectual sau fizic. Întrebarea fundamentală a aceluia care a aderat la această filozofie este: Care este minimumul necesar pe care trebuie să-l fac pentru a putea merge mai departe? (Alte exemple: care este nota minimă de trecere la un examen, care este minimumul de îndatoriri pe care le am într-o societate, care este minimumul necesar care mi se cere pentru a fi mântuit?). În spatele acestui mod de gândire se află atitudini și trăsături de caracter cum ar fi: lenea, nepăsarea, iresponsabilitatea personală, mulțumirea de sine, neglijența etc. Cel care este stăpânit de mediocritate este un om plafonat, fără viziune cu privire la viitor, cu ținte joase, un om care întotdeauna face lucruri de slabă calitate, fără inițiativă, dependent de ajutorul sau de mila altora, târându-și viața de azi pe mâine, un om cu ochelari cenușii care nu poate distinge și nu se poate bucura de diversitatea culorilor vieții. Gândirea personală critică este pentru astfel de oameni o problemă periculoasă, asumarea responsabilității este sinucidere, râvna – o investiție mare care nu se justifică, împreună simțire și implicarea – risipire fără rost a resurselor. În concluzie, oamenii din această categorie sunt persoane

imature, ușor de manipulat, fără coloană vertebrală, pe care nici Dumnezeu și nici semenii lor nu se pot baza. S-ar putea să ne regăsim pe alocuri în acest tablou?

Dumnezeu și mediocritatea

Dacă citim cu atenție Scriptura (pentru cei care mai păstrează acest obicei), observăm că pur și simplu Dumnezeu nu Se împacă cu mediocritatea la fel de mult cum nu Se împacă cu păcatul. Să fie mediocritatea păcat?! Viziunea lui Dumnezeu cu privire la ființa umană (adică cu privire la mine și la tine) este aceea de dezvoltare maximă a tuturor aspectelor ființei, până la cotele cele mai înalte posibile de atins de fiecare în parte. Astfel că Isus vrea să trăim vieți îmbelșugate, de succes (Ioan 10:10), să fim cap și nu coadă, să fim totdeauna sus și niciodată jos (Deuteronomul 12:13), să ne punem ținte înalte și să ne străduim să le atingem. El dorește să fim plini de râvnă în tot ceea ce întreprindem (Romani 12:11), să facem toate lucrurile la calitate

**BLESTEMUL
LAODICEEAN
FLORIN
ORODAN**

A FI ÎN LEGĂTURĂ ȘI PĂRȚĂȘIE CU DUMNEZEU, A AVEA CREDINȚA CARE A FOST DATĂ SFINȚILOR O DATĂ PENTRU TOTDEAUNA ÎNSEAMNĂ CREȘTERE CONTINUĂ DIN TOATE PUNCTELE DE VEDERE, O CREȘTERE CARE ÎNCEPE AICI ȘI VA CONTINUA O VEȘNICIE.

maximă posibilă, din toată inima, ca pentru El (Coloseni 3:23). Dacă vom căuta înțelepciunea și dezvoltarea minții cu toată pasiunea sufletului, ca pe o comoară (Proverbele 2:1-9), promisiunea Lui este aceea că ne va fi dată din belșug, cu generozitate (Iacov 1:5). Oare de ce există atât de puțină înțelepciune printre noi? Dumnezeu urăște lucrurile făcute de mântuială, mai ales atunci când acestea sunt în contextul credinței (Ieremia 48:10), rostind chiar un blestem în această direcție. A fi în legătură și părtășie cu Dumnezeu, a avea credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna înseamnă creștere continuă din toate punctele de vedere, o creștere care începe aici și va continua o veșnicie.

Dumnezeu și eu

Deși nu ne place să recunoaștem, noi, ca biserică și ca individ în parte, avem o problemă serioasă cu mediocritatea. Asta o spune Dumnezeu (dacă Îl credem pe cu-

vânt). Se pare că acesta este blestemul nerostit al bisericii Laodiceea. Și ce ne-a adus aici? Mulțumirea de sine (sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic – Apocalipsa 3:17) și propriile noastre standarde joase pe care ni le-am confecționat din frunze de smochin, precum primii noștri părinți! Credem (oare cine ne-a sugerat asta?) că și în privința mântuirii există nota minimă de trecere, acel amărât de 5, însă ne înșelăm amarnic. Să ne mai mirăm de ce bisericile noastre sunt slabe, de ce ne târâm viața de credință cu stoicism, fără nicio inflăcărare, de ce Dumnezeu nu mai găsește printre noi oameni destoinici care să poarte povara lucrării? Nu e nimic de mirat.

Întrebarea care îmi stăruie în minte este aceasta: Se mai poate schimba ceva? Și dacă se mai poate schimba, cine va începe schimbarea? Dumnezeu ne oferă un răspuns simplu și provocator: „Caut un om...” (Ezechiel 22:30) Aș putea fi eu? Ai putea fi tu? ■

Florin Orodan, pastor, Conferința Banat

CONVOCAREA ADUNĂRILOR GENERALE ELECTIVE ALE CONFERINȚELOR

Comitetul Executiv al Conferinței **Banat**, conform Hot. nr. 130 din 4.09.2024, convoacă Adunarea Generală a Conferinței Banat la data de **4 martie 2025**, ora 09:00, la comunitatea Arad III Salem, str. Ștefan Augustin Doinaș nr. 36, Arad.

Comitetul Executiv al Conferinței **Muntenia**, conform Hot. nr. 157 din 16.10.2024, convoacă Adunarea Generală a Conferinței Muntenia la data de **23 februarie 2025**, ora 10:00, la Universitatea Adventus, str. Decebal nr. 11-13, Cernica.

Comitetul Executiv al Conferinței **Moldova**, conform Hot. nr. 1 din 9.06.2024, convoacă Adunarea Generală a Conferinței Moldova, la data de **2 martie 2025**, ora 09:00, la comunitatea Bacău Centru, str. Energiei nr 23, Bacău.

Comitetul Executiv al Conferinței **Oltenia**, conform Hot. nr. 196 din 27.06.2024, convoacă Adunarea Generală a Conferinței Oltenia, la data de **6 martie 2025**, ora 09.00, comunitatea Craiova Centru, str. 24 Ianuarie nr. 2, Craiova.

Comitetul Executiv al Conferinței **Transilvania de Nord**, conform Hot. nr. 167 din 16.09.2024, convoacă Adunarea Generală a Conferinței Transilvania de Nord, la data de **25 februarie 2025**, ora 09:00, Sala sediului Conferinței, str. Borhanciului nr. 44, Cluj-Napoca.

Comitetul Executiv al Conferinței **Transilvania de Sud**, conform Hot. nr. 373 din 25.09.2024, convoacă Adunarea Generală a Conferinței Transilvania de Sud, la data de **27 februarie 2025**, ora 09:00, Hotel Imperial Inn, str. Gheorghe Doja nr. 231, Târgu Mureș.

LA FRONTIERA UNIVERSULUI „FRACTALUL LUI DUMNEZEU”

A. Universul fractal?

Un fractal este o formă geometrică dotată de omotetia¹ internă, adică forma sa frântă poate fi divizată în părți, astfel încât fiecare dintre acestea să fie (cel puțin aproximativ) o copie miniaturală a întregului². Termenul derivă din latinul *fractus*, care înseamnă „rupt”, „frânt”. Sunt prezente peste tot în lumea noastră, iată câteva exemple: broccoli, feriga, copacii, munții, coastele mării, apa, norii, aerul, cristalele, sticla, figurile Lichtenberg³, sistemul circulator, sistemul vascular, sistemul respirator, creierul cu sistemul neuronal și multe altele.

În forma lor, ele sunt legate la succesiunea lui Fibonacci, raportul secțiunii de aur Φ 1.618, grecescul Φ - π , rădăcina pătrată, conceptul de zero și infinit și scările multidimensionale. Deși sunt foarte complexe, potrivit lui Mandelbrot⁴, prezența sctururilor fractale în natură este mai mare decât credem. El spune: „Se crede că fractalii au unele corespondențe cu structura minții umane, motiv pentru care oamenii le găsesc atât de familiare. Această familiaritate este încă un mister și cu cât cineva intră mai mult în acest subiect, cu atât misterul crește.”⁵ Benoît Mandelbrot este cel care le-a descoperit în anul 1975. Maria Isabel Binimelis afirmă că este „o structură care nu doar face parte din mintea noastră, ci are propria sa realitate anterioară momentului în care a fost percepută pentru prima dată de mintea umană”⁶. Fractalul este un model universal de organizare a materiei.

În anul 1957, Hugh Everett, pe urmele Școlii din Copenhaga, propune teoria multor lumi (Many Worlds Interpretation), care mai târziu a fost preluată de Stephen Hawking⁷, Steven Wieggerg, Michio Kaku și mulți alții. În 1980, Hawking și Hartley au propus o nouă teorie numită „Starea fără limită” (Starea Hartle-Hawking), în care susținea că Big Bang-ul nu a avut un rol important și că Universul era de fapt un Multivers în formă de fractal. Cu alte cuvinte, Universul nos-

tru este „imaginea și asemănarea” mai mică a unui alt univers care, la rândul său, seamănă cu altul și așa mai departe, până la un întreg care are aceeași formă. Hawking a lucrat mult la acest model și, de-a lungul anilor, a adus diverse dovezi în favoarea teoriei lui.

Teoria a găsit sprijin în lumea științifică și, în 1987, fizicianul italian Luciano Pietronero a construit o variantă proprie. Pentru el, alternanța de solide și goluri (prezentă de la lumea subatomică până la macrocosmos) este dovada că Universul este structurat fractal. Teoria a fost susținută și de fizicianul Francesco Sylos Labini, care, pornind de la prezența vidului și materiei în așa-numitele superclustere (încă obiect de observație), cu succesiunea lor de goluri și pline de materie, repetate la scară din ce în ce mai mare, sugerează forma fractală a Universului.

Real sau ipotetic? Greu de dovedit. Există și oameni de știință care resping categoric o astfel de interpretare. Galaxiile nu sunt asemănătoare, de fapt fiecare are propriile sale particularități, totuși nu putem să nu observăm că orice corp din Univers execută o mișcare de translație și rotație. Galaxiile se rotesc în jurul unui misterios centru intergalactic, galaxiile se învârt în jurul găurilor negre, sistemele solare se învârt în jurul „soarelui” centru, planetele se învârt în jurul unei stele majore, apoi sateliții gravitează în jurul planetelor (Europa, Ganymede și Callisto gravitează în jurul lui Jupiter, Titan și Triton, în jurul Neptun și Luna, în jurul Pământului). Coborând la nivel terestru, Pământul, în mișcarea de rotație, se învârt în jurul nucleului, în lumea atomică electronii se rotesc în jurul nucleului.

De la cel mai mic până la cel mai mare sunt controlați de marea forță a gravitației. Viteza electronilor poate atinge 3.000 km pe secun-

**MINUNILE
CREATIEI
BENONE
LUPU**

NATURA A FOST CREATĂ ÎNAINTEA OMULUI, DAR NUMAI CU OMUL ÎȘI GĂSEȘTE SENSUL FINAL – MEDIEREA RELAȚIEI FUNDAMENTALE CU CREATORUL NATURII.

**ASTĂZI, UN NUMĂR
TOT MAI MARE DE
FIZICIENI ABANDONEAZĂ
BIG BANG-UL PRIVIND CU
SPERANȚĂ LA IDEEA
MULTIVERSULUI.**

**POSSIBILITATEA
MULTIVERSURILOR
NU SCHIMBĂ ÎNSĂ
PRINCIPIUL DE BAZĂ,
ACELA AL UNUI
MODEL GENERAL
ȚINUT ÎMPREUNĂ DE
MAREA FORȚĂ.
ACEASTĂ FORȚĂ
FIIND DUMNEZEU.**

dă (10.800.000 km/h). Pământul se deplasează în jurul Soarelui cu o viteză de 107.210 km/h (30 km/s). Soarele, situat la marginea galaxiei noastre, participă la rotația sa cu o viteză de 828.000 km/h, târând cu el Pământul. Și din nou, astronomii estimează că galaxia noastră, pe lângă faptul că se rotește ea însăși, se mișcă în Univers în direcția constelației Leului cu o viteză de aproximativ 600 km/s (2.160.000 km/h) în comparație cu galaxiile din jur luate ca referință.

În timp ce citim aceste rânduri, cu siguranță nu stăm pe loc.

Dacă acest motto este universal, putem presupune că întregul nostru Univers se „învârte” în jurul centrului său? Dacă da, ne putem gândi și la alte universuri care se învârt în jurul centrelor lor? *Teoria corzilor* vorbește de unsprezece dimensiuni, adică unsprezece universuri posibile. De ce nu? În *Tableta de Smarald* există un citat bine cunoscut: „Ceea ce este dedesubt este ca ceea ce este sus, iar ceea ce este sus este ceea ce este dedesubt. Totul lucrează pentru a realiza miracolul Unului.”⁸ Marea armonie se propune în omotetia părților sale, până la cele mai mici dimensiuni, subatomice.

Stephen Hawking a fost un susținător activ al acestei teorii. Dacă ar fi așa, ar putea fi un raport

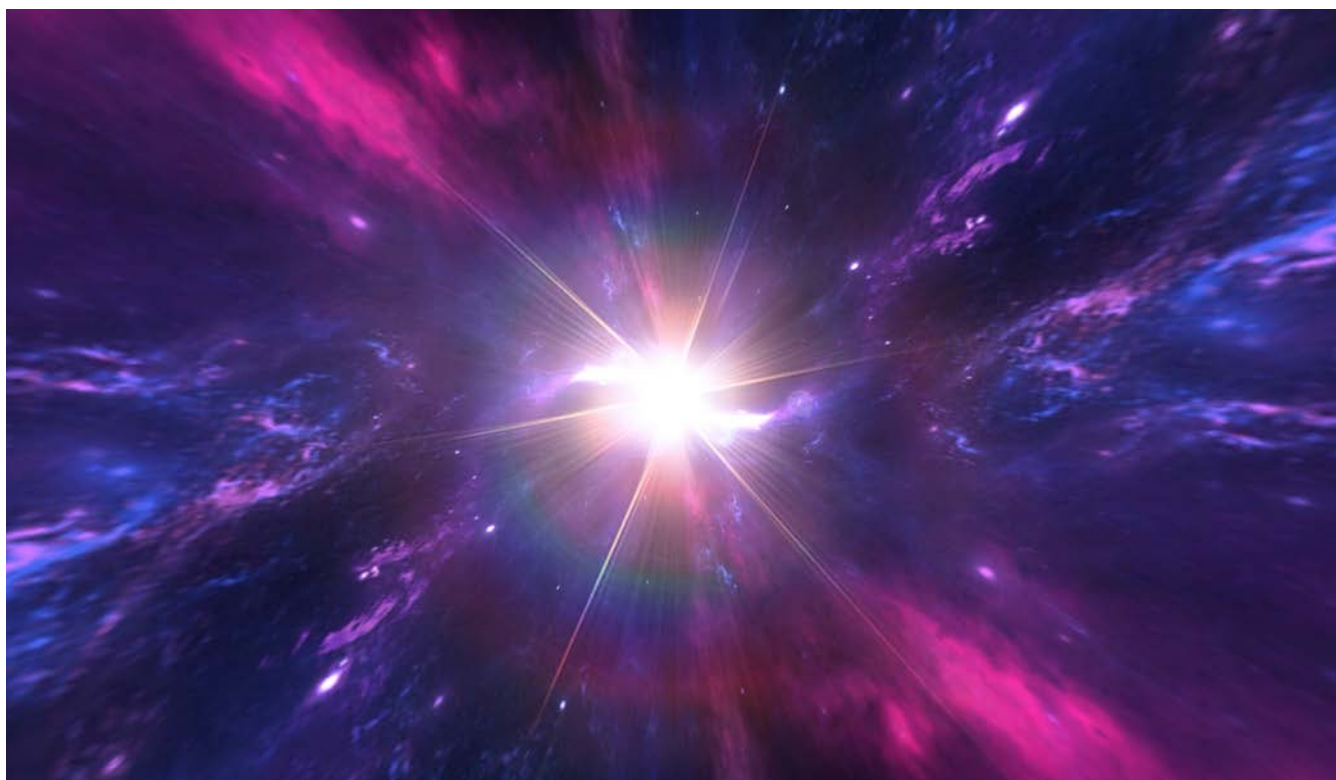
de asemănare fractal între universuri? Prezența „Marelui Atractor” face plauzibilă teoria lui și nu fără sens Hawking a promovat-o toată viața. Astăzi, un număr tot mai mare de fizicieni abandonează Big Bang-ul privind cu speranță la ideea multiversului.

B. „Marele Atractor”

Misteriosul „Marele Atractor” a fost descoperit în 1929 datorită studiilor privind deplasarea către roșu a galaxiilor. „Galaxia noastră merge în direcția a ceva ce nu putem vedea clar. Punctul focal al acelei mișcări este „Marele Atractor”, produsul a miliarde de ani de evoluție cosmică”, explică cosmologul Paul Sutter, profesor de astrofizică la Universitatea Stony Brooks din New York, într-un interviu acordat *BBC Mundo*. Această forță nu este explicabilă.

Conform observațiilor, este o anomalie gravitațională la 220 de milioane ani-lumină distanță de noi, atrăgând galaxii, inclusiv Calea-Lactee, care aleargă cu viteza anormală de 2 milioane de km/h către „Marele Atractor”. Se estimează că forța sa gravitațională este echivalenta unui milion de miliarde de sori¹⁰.

Un studiu din 2014 a arătat că galaxia noastră aparține așa-numitului Grup Local, care ar fi

format din aproximativ șaptezeci de galaxii, dintre care cele mai masive sunt galaxia Andromeda, galaxia noastră și galaxia Triangulum. Împreună cu alte grupuri similare, face parte dintr-o structură și mai mare, superclusterul Fecioarei¹¹, care are forma unui disc turtit, cu un diametru de aproximativ 100 de milioane ani-lumină. Conține aproximativ o sută de galaxii și grupuri de galaxii¹².

Superclusterul Fecioarei, la rândul său, face parte dintr-o structură numită Laniakea¹³, care conține, pe lângă superclusterul Fecioarei, și superclusterelor Hydra, Centaurus, Fornax, Eridanos, Regulus și alte supercluster numite prin acronimul Abel. Laniakea se întinde pe 520 de milioane ani-lumină¹⁴ și are o masă totală de aproximativ o sută de mii de ori mai mare decât cea a Căii-Lactee. Astrofizicienii au stabilit că „Marele Atractor”, spre care se îndreaptă galaxia noastră, este situat în centrul gravitațional al Laniakea, în apropierea clusterului Regulus¹⁵.

Ce este „Marele Atractor?” Nimeni nu știe.

Studii recente au demonstrat, de asemenea, că acest „Mare Atractor” influențează mișcarea a cel puțin o sută de mii de alte galaxii dincolo de a noastră. Întrebarea nu este însă clarificată definitiv, deoarece masa totală a galaxiilor care constituie „Marele Atractor” nu justifică singură influența enormă pe care o exercită asupra unei cantități enorme de galaxii distribuite într-o zonă care se întinde pe sute de milioane ani-lumină¹⁶.

Lister Staveley-Smith, unul dintre cei mai importanți cercetători de la ARC Centre of Excellence per All-sky Astrophysics, al University din Australia de Vest, afirmă într-un articol în *Astronomical Journal*: „Nu suntem capabili să înțelegem care sunt cauzele accelerației gravitaționale care împinge galaxia Calea-Lactee.”¹⁷

Misterul „Marelui Atractor” nu este la fel de important ca posibilele implicații că există și alte „colțuri” ale Universului sub forța „Atractorului” lor și că întregul Univers ar avea o structură fractală, ținută de un „Singular Atractor”. Posibilitatea multiversurilor nu schimbă principiul de bază, acela al unui Model general ținut împreună de Marea Forță.

Această forță fiind Dumnezeu.

C. „Imaginea” lui Dumnezeu

Întorcându-ne la relatarea din Geneza, observăm că Dumnezeu folosește trei elemente fundamentale în procesul creației: cuvânt, energie (materie) și model (imagine). Materializarea energiei se realizează prin intermediul Cuvântu-

lui. Un Cuvânt care face viața să explodeze îi face pe oameni conștienți, cheamă, pune întrebări, orientează și dă sens tuturor lucrurilor. „Dacă trupul nostru, spune Geneza, vine din *adamah*, din pământ, prin urmare, în interiorul nostru, există cuvântul, care în adevăr ne cheamă, ne cheamă pe noi înșine și ar dori să acționeze ca o amintire a originii noastre de fiecare dată când vorbim.”¹⁸

Cuvântul nu propune doar modelul „chipul și asemănarea” lui Dumnezeu pentru bărbat și femeie (Geneza 5:1-2), ne dă viață, ne invită la dialog și relație. Ființa relațională, iubitoare divină (Geneza 1:26) modelează ființe capabile să răspundă la dragostea Sa.

Relația dintre bărbat și femeie desăvârșește umanitatea¹⁹ (Geneza 2:18), făcând-o să reflecte caracterul divin inițial. Când Adam a fost creat, textul ebraic folosește cuvântul „singurare” – *lo tov*. În ebraică înseamnă și „nu este bun”. Cu alte cuvinte, omul singur nu era bun. Odată cu crearea familiei se folosește cuvântul *tova - tov me'od* „foarte bine” (Geneza 1:31)²⁰. Unitatea și intimitatea familiei anulează singurătatea și stabilește modelul unității divine.

Omul este bun atunci când descoperă chipul lui Dumnezeu în sine.

Omul rămâne bun când vede această imagine în alții.

Imaginea lui Dumnezeu în celălalt și în toată lumea din jur este dispusă după model fractal. În textul Genezei observăm că Adam „a născut un fiu după asemănarea lui, după chipul lui și l-a numit Set” (Geneza 5:3) și iată cheia: după cum Adam era chipul și asemănarea Tatălui ceresc, așa și fiul său a fost creat „după chipul lui”. Modelul divin inițial este propus din nou în fiul său și așa până în vremurile noastre. Viața este pe model fractal. Profesorul Stăniloae confirmă: „Fiecare chip uman reflectă chipul lui Dumnezeu, dar în același timp reprezintă toate chipurile umanității. Este un eu care se prezintă într-un noi infinit.”²¹ Unitatea divină, prin unitatea familiei și a bisericii, propune modelul ceresc pe Pământ.

În concluzie, să ne amintim cuvintele lui Ellen White, care spune: „Lumea invizibilă este percepută prin lumea vizibilă. Pe fiecare copac din pădure, pe fiecare floare, de la imensitatea oceanului până la scoica de pe plajă, poți admira chipul lui Dumnezeu.”²² Privind la chipul Său, chipul nostru se transformă în asemănare cu El și, privind la chipul nostru, ar trebuie să se vadă chipul Său. ■

**OMUL ESTE BUN
ATUNCI CÂND
DESCOPERĂ
CHIPUL LUI
DUMNEZEU
ÎN SINE.**

**OMUL RĂMÂNE
BUN CÂND VEDE
ACEASTĂ IMAGINE
ÎN ALȚII.**

Dr. Benone Lupu este pastor în Bologna, Italia.

- ¹ Omotetia este capacitatea unei părți de a se asemăna cu generalul.
- ² Benoît Mandelbrot, *The Fractal Geometry of Nature*. W. H. Freeman and Company, 1982.
- ³ *Figurile Lichtenberg* sunt formele obținute în urma descărcărilor electrice.
- ⁴ Benoît Mandelbrot, *Nel mondo dei frattali*, Roma, 2005, p. 56.
- ⁵ Benoît Mandelbrot, *Gli oggetti frattale*, Torino, 2000, p. 59.
- ⁶ Maria Isabel Binimelis, *Un nuovo modo di vedere il mondo, i frattali*, Milano, 2010, p. 7.
- ⁷ Stephen Hawking, *Universe or Multiverse*, p. 19.
- ⁸ *Quid est inferius, est sicut quod est superius, et quod est superius est sicut quod inferius: ad perpetranda miracula rei unus.* „Tableta de Smarald”, atribuită lui Ermete Trismegistru.
- ⁹ Donald Lynden-Bell et al., „Spectroscopy and photometry of elliptical galaxies. V-Galaxy streaming toward the new supergalactic center” in *Astrophysical Journal*, vol. 326, (01 martie 1988), part. 1, pp. 19–49.
- ¹⁰ O aproximare în Lister Staveley-Smith, et al., *An HI Survey of the Great Attractor Region w Mapping the Hidden Universe: The Universe Behind the Milky Way - The Universe in HI*, red. R. C. Kraan-Korteweg, P. A. Henning, H. Andernach, ASP Conf. Ser. 218, (2000), p. 207
- ¹¹ Gérard de Vaucouleurs, „The Local Supercluster of Galaxies” in *Bulletin of the Astronomical Society of India*, vol. 9, (martie 1981), p. 6.
- ¹² „New identified galactic supercluster is home to Milky Way”, in *Science Daily*, citato în R. Brent Tully, Hélène Courtois, Yehuda Hoffman, Daniel Pomarède. „The Laniakea supercluster of galaxies” in *Nature*, vol. 67 (2014), p. 513.
- ¹³ Rowan J. Smith et al., *Bulk-flow and β from the SMAC Project Cosmic Flows 1999*, îngrijit de: S. Courteau, M. A. Strauss, J. A. Willick, ASP Conferențe Durham University, 201, (2000), p. 39.
- ¹⁴ Shapley Krzysztof Bolejko și Charles Hellaby, *The Great Attractor*, în url:metapress.com, consultat 1 oct. 2024 (arhivat după url original în 8 iunie 2018).
- ¹⁵ Alan Dressler et al, „Spectroscopy and photometry of elliptical galaxies. V-A large scale streaming motion in local universe”, in *Astrophysical Journal*, vol. 313, (15 feb 1987), part. 2, pp. L37–L42.
- ¹⁶ Staveley-Smith, *An HI Survey of the Great Attractor*, Ser. 218, (2000), p. 207.
- ¹⁷ Lister Staveley-Smith et al., „The Parkes HI Zone of Avoidance Survey”, in *Astronomical Journal* nr. 151, (2016), p. 52.
- ¹⁸ Monastero di Bose, *Il potere della parola*, în url.monasterodibose.it, consultato 16 marzo 2024.
- ¹⁹ Idee în Roberto Ianno, *Cursuri de formare, tema: familia*, Villa Aurora, Firenze, 2023.
- ²⁰ Domènec Melé, César González Cantón, „Relational Dimensions of the Human Being” in *Human Foundations of Management*, Palgrave-Macmillan, Tverberg, 2012, p. 67.
- ²¹ Dumitru Staniloae, *Noi*, București, p. 98.
- ²² Ellen White, *Educație*, București, 2000, p. 3.

PETRE BĂLAȘA

S-a născut în data de 8 martie 1934, în localitatea Antonești, județul Teleorman, fiind al șaselea din cei opt copii ai familiei Bălașa (Marin, tatăl; Ioana, mama – ambii creștini adventiști), confruntându-se încă din copilărie cu greutățile acelor vremuri. Nevoit de mic copil să preia, alături de frații lui, responsabilități în familie după moartea tatălui, și-a sprijinit mama care, în ciuda vremurilor, a reușit să crească și să mențină la credință toți copiii.

În anul 1950 a încheiat legământul cu Dumnezeu, fiind botezat în Biserica Adventistă din Antonești, legământ pe care îl va onora timp de 74 de ani.

După efectuarea serviciului militar, în anul 1960 o întâlnește pe Constanța (cunoscută Tața), cu care se căsătorește în același an. Familia începe să se extindă, născându-se pe rând trei copii: Elvira, Nina și Alin. Fiecare copil a fost încurajat și susținut să primească educație școlară, iar în privința educației spirituale le-a fost exemplu personal de creștin adventist, același model de creștin adventist fiind și în cadrul bisericii, la locul de muncă și în societate.

S-a implicat activ în dezvoltarea și organizarea bisericii adventiste din localitatea Antonești, devenind un stâlp de susținere al acesteia, în special în perioada co-

munistă, când erau supuși încercărilor de către regimul de la acea vreme.

Pe plan profesional a activat în cadrul căilor ferate, la electrificarea liniilor și construcția clădirilor. Prin seriozitate și devotament a contribuit la realizarea unor proiecte importante ale vremurilor respective. Nu a fost ocolit de încercări nici în privința păzirii Sabatului, credința fiindu-i pusă de nenumărate ori la încercare, dar de fiecare dată a reușit să păzească cu strictețe Sabatul.

S-a pensionat la vârsta de 58 de ani, iar până la vârsta de 90 de ani și-a dedicat timpul studiului biblic și rugăciunii, creșterii și educării nepoților, dar și muncii câmpului. A fost și va rămâne o rădăcină vie pentru cei trei copii, opt nepoți și doi strănepoți.

Rezultatele vieții sale trăite se văd acum în urma sa prin moștenirea lăsată copiilor, nepoților și strănepoților, o moștenire care nu se măsoară în bani, ci o moștenire lăsată ca model de viață, cu scopul de a ghida, fiind un soț de încredere, un tată, un bunic și un străbunic extraordinar, un frate de nădejde și un creștin adventist model.

A părăsit această lume în data de 6 iulie 2024, într-o dimineață de Sabat, liniștit și împăcat. Noi, cei rămași îndurerați, avem certitudinea că va fi printre cei chemați la viața veșnică.

URME – UNIVERSITATEA ADVENTUS LA ANIVERSAREA CENTENARULUI (1924–2024)

Sufletul tânărului învățător Victor Diaconescu era un câmp de bătaie. Ce să facă? Dacă accepta, însemna să piardă tot ce era important pentru un om: cariera de dascăl, gospodăria bine încheagată, respectul celor din jur și, mai ales, suportul familiei. Dar cum să nu accepte când inima ardea de focul bucuriei revenirii lui Isus? Era convins că se va întâmpla în curând. Ce să facă? Să renunțe la tot și să intre în rândurile noii mișcări adventiste atât de obscure? Dar au adevărul... După Biblie și văzând războiul tocmai încheiat, gripa spaniolă ce l-a urmat și celelalte, e clar că Isus vine curând...

În acest timp, proiectul școlii misionare era în impas. Fusese ales orașul Focșani ca sediu al școlii ce se dorea înființată. Aici, pionierul adventist Ștefan Demetrescu, achiziționase o clădire ce servea ca sediu al bisericii din acea zonă. Clădirea, situată pe strada Nicolae Săveanu nr. 10, avea suficiente încăperi ce puteau fi folosite ca săli de clasă. În urma solicitării adventiștilor români, forul mondial din Statele Unite trimisese un om cu experiență pedagogică să ajute la coordonarea școlii. Peter Gaede împreună cu soția Helma, americani de obârșie germană, sosiseră pe 22 noiembrie 1923 (Graur, 2019, pp. 228–229). Erau și vreo 21 de elevi care începuseră deja cursurile. Dar școala era în mare impas.

Autorizarea ei depindea de încadrarea unui dascăl certificat de statul român. Numai că, între cei 2.500 de adventiști aflați în România la data aceea, nu era niciun cadru didactic specializat. Biserica și conducerea erau convinse că doar intervenția divină ar putea rezolva această lipsă. Tot poporul adventist a fost chemat să se roage și să țină post negru pentru ca „Domnul să scoată un suflet dintre profesorii români pentru a putea asigura înaintarea lucrării din România” (Aurora Ionescu, în *Di-conescu*, 1991, 134).

La adunarea din Buciumeni, Dâmbovița, predicatorul Arsenie Duică tocmai vorbea oamenilor despre nevoia unui dascăl pentru școala misionară. Învățătorul Diaconescu, ascultând, a fost convins că această chemare îi este adresată de Dumnezeu tocmai lui. El era omul momentului. Fără să se uite înapoi, a sfârșit orice opreliște și, împreună cu soția însărcinată și un copil mic, s-au mutat la Focșani.

Școala misionară (1924–1949)

Episodul de viață al fratelui Victor Diaconescu ilustrează zbaterea întemeierii unei școli adventiste în România. Construirea unei școli misionare a fost printre prioritățile stabilite la înființarea Uniunii Adventiste Române din anul 1920. Deși erau numai 2.000 de credincioși adventiști în toată țara, misiunea înainta cu repeziciune și erau solicitări mari pentru oameni pregătiți să preia rolurile administrative și evanghelistice care se creau prin dinamica misionară.

Opțiunile de instruire misionară de la acel moment pentru tinerii români erau cele două școli adventiste înființate până atunci în Europa, anume Friedensau (1899) și Collonges-sous-Salève (1921). Peste 30 de tineri adventiști români au frecventat cursurile acestor școli, preferând-o mai ales pe cea din Germania. Totuși, deplasarea la școlile europene nu era la îndemâna tuturor, atât din cauza costurilor, cât și din cauza limbii străine. Cum ritmul creșterii Bisericii Adventiste Române era printre cele mai ridicate din Europa¹, se impunea deschiderea unui centru de educație misionar autohton.

La Focșani, acolo unde era sediul Conferinței Moldova, fratele Ștefan Demetrescu începuse cursuri pentru prezbiteri și misionari. La cererea Uniunii, în noiembrie 1923, sosise familia Peter și Helma Gaede din Statele Unite, trimisă de Conferința Generală pentru a pune bazele școlii misionare române. Familia Gaede a rămas în România aproape 10 ani, până în 1933, și a coordonat activitatea școlii misionare.

Școala și-a început oficial cursurile în luna aprilie a anului 1924, după ce învățătorul Victor Diaconescu s-a convertit și s-a alăturat echipei cadrelor didactice

FILE DE ISTORIE ADVENTUS IOSIF DIACONU

PENTRU CĂ AU CREAT ȘCOALA, PENTRU CĂ AU FĂCUT SACRIFICII, PENTRU CĂ AU ȚINUT-O VIE ÎN VREMURI DE CONSTRÂNGERI, ÎI RESPECTĂM PE ÎNAINȚAȘII OSTENITORI AI PRIMEI ȘCOLI ADVENTISTE DIN ROMÂNIA. PENTRU SOARTA EI AU BĂTUT NU DOAR INIMILE CELOR IMPLICAȚI DIRECT, CI ȘI ALE ZECILOR DE MII DE CREDINCIOȘI ADVENTIȘTI.

de la Focșani. Pentru autorizarea școlii, statul român ceruse ca, printre dascăli, să fie cineva absolvent de studii pedagogice. Corpul profesoral era format din Peter și Helma Gaede, Ștefan Demetrescu, Victor Diaconescu, Michael Gehann și Victor Truppel. În primul an erau predate materiile: Puncte de credință, Vechiul Testament, Istoria universală, Limba română, Limba Germană, Geografia, Fiziologia. Prima clasă a fost formată din 20 de elevi, dintre care 18 băieți și 2 fete. Încă de la început, cursurile școlii adventiste au fost frecventate atât de băieți, cât și de fete.

Școala a funcționat la Focșani timp de doi ani. Datorită fluxului din ce în ce mai mare de cursanți, spațiul a devenit insuficient și s-a luat decizia să se construiască un complex adecvat la Diciosânmartin (Târnăveni), județul Mureș.

Localizat în centrul țării, terenul de 5 ha, cu livadă și vie, clădiri pentru săli de clasă și dormitoare, aparținuse familiei nobiliare maghiare Rákóczi. Cursurile în noua locație au început în luna noiembrie din anul 1926. Dacă până atunci, numele instituției era „Școala misionară”, începând cu acel an se va numi „Institutul biblic”, nume pe care-l va purta până în 1948.

Școlul declarat al Institutului Biblic din acea perioadă era de a educa „lucrători pentru diferite ramuri ale lucrării misionare”.² Printre credincioșii adventiști, se găseau mulți tineri doritori să se consacre activității misionare. Astfel că, în curând, complexul de la Diciosânmartin a devenit tot mai neîncăpător pentru desfășurarea activității școlare. În anul 1930, învățau la Institut un număr de 123 de elevi, iar căminul putea să găzduiască numai 40 de persoane.³

Institutul Biblic Diciosânmartin (Târnăveni)

Institutul Biblic Focșani

Un teren mult mai generos, de 30 ha, a fost achiziționat la Stupini, lângă Brașov. Un edificiu avangardist și, totodată, practic, a fost ridicat în numai 6 luni, iar în luna noiembrie din 1931 a început anul școlar în noul sediu. Stupini a devenit pentru 18 ani (1931–1949, cu excepția 1942–1945), cel mai îndrăgit loc al adventiștilor români. Aici s-au format generații de pastori, misionari și colportori care au purtat solia adventistă nu doar în România, ci și în Africa, America, Uniunea Sovietică și în mai multe țări europene.

La Stupini nu se formau numai misionari, ci s-au deschis alte două programe, fiind în total trei: specializarea de *Evangelizare*, care dura patru ani, specializarea de *Contabilitate-secretariat*, de doi ani, și specializarea de *Gospodărie*, tot de doi ani.

Pentru că adventiștii întâmpinau mari obstacole la școlile publice, a fost constituită o Asociație școlară, condusă de fr. Victor Diaconescu, având drept scop înființarea de școli primare, gimnaziale și liceale pentru adventiști. Întâmpinând mari dificultăți, a fost înființat Gimnaziul Industrial de fete „București”, Gimnaziul Industrial de băieți „Stupini” și Școala de Infermiere „Victoria”, tot în București.

Educația adventistă luase un avânt minunat în perioada interbelică, în ciuda dificultăților pe care autoritățile și anumite mișcări politice le ridicau tot mereu. Mari ar fi fost progresele dacă în calea învățământului adventist nu s-ar fi așezat vremurile vitregi. Mai întâi guvernarea Antonescu a interzis cultele neoprotestante din România, le-a oprit adunările și le-a confiscat proprietățile. Între 1942 și 1944, centrul adventist de la Stupini a fost școală de misionare ortodoxe.

Regimul comunist instaurat ulterior părea că este favorabil unui tratament egal al tuturor cultelor. Pentru câțiva ani, Biserica Adventistă s-a bucurat de o mare libertate de manifestare, însă situația s-a degradat rapid. Autoritățile comuniste au confiscat campusul adventist de la Stupini sub pretextul unor false nereguli fiscale. Acolo s-a instalat o școală de partid și o grădiniță. Pe terenul agricol s-a înființat un CAP.

Promisiunea autorităților a fost că școala, care din 1948 se numea Seminarul Teologic Adventist, își va re-

lua cursurile în București. Lucrul acesta a fost tergiversat, iar elevii s-au putut întoarce la cursuri abia în 1951. În istoria învățământului adventist începea o nouă etapă.

Școala și steagul roșu (1951–1988)

Etapa cea nouă a Seminarului Teologic Adventist se leagă strâns de complexul adventist din strada Labirint 116, din București. Pe 12 noiembrie 1951 au fost reluate cursurile cu o clasă compusă din 12 elevi, dintre cei care erau în anul IV la Stupini. Față de condițiile de la Stupini, la Labirint spațiul era înghesuit și insuficient, căci trebuia împărțit cu sediul național al bisericii (Uniunea Adventistă) și birourile redacției, iar sâmbăta se închinau acolo în jur de 1.500 de credincioși.

Însă cea mai mare problemă din această perioadă venea din controlul strict pe care autoritățile de stat îl exercitau asupra Seminarului. Amestecul autorităților se manifesta în toate aspectele școlare: materiile predate erau verificate și selectate, admiterea era supravegheată, numărul de locuri era limitat, profesorii erau verificați.

În primii ani de la reluarea studiilor s-au format clase în fiecare an, însă, începând cu anul 1958, situația s-a schimbat dramatic. Admiterea la Seminar era permisă o dată la 4 ani și numai pentru maximum 8 elevi; uneori au fost doar 5 elevi admiși în primul an. Abia după ce aceștia finalizau studiile se organiza un nou examen de admitere.

Anii 1974, 1975 și 1976 au fost o excepție, organizându-se examen de intrare la Seminar trei ani consecutiv, iar clasele erau formate din 10 până la 15 elevi. A fost un reviriment academic la care s-a adăugat și vizita lui Robert Pierson, președintele Bisericii Adventiste la nivel mondial. Era prima vizită a unui înalt reprezentant la Bisericii Adventiste Mondiale după instaurarea Bisericii Adventiste în România.

În anii 1980, s-a revenit la sesiuni de admitere sporadice și elevi puțini. Mai mult, la sediul Uniunii au început să vină înștiințări că planurile de sistematizare urbană cuprind și strada Labirint, iar complexul adventist urmează să fie demolat. În 1988, deja anexele clădirii au fost ocupate de muncitori, astfel că Uniunea Adventistă și Seminarul Teologic s-au mutat pe strada Plantelor, într-un imobil închiriat. Se anunțau zile întunecate pentru Seminar.

Totuși, această perioadă de asuprire poartă pecetea Providenței divine. Seminarul s-a bucurat de aportul unui grup de profesori format la Stupini, fie ca dascăli, fie ca elevi. Aceștia au imprimat spiritul și viziunea vechii școli misionare. Elevii erau foarte atașați de valorile bisericii și, în ciuda opreliștilor, erau motivați să depună toate eforturile pentru îndeplinirea misiunii. Cei care au absolvit în această perioadă au slujit cu devotament și loialitate biserica, atât în perioada de restriște, cât și în noile condiții de libertate dobândită după 1989. Astfel, prin grija lui Dumnezeu, Seminarul Teologic și-a împlinit

Institutul Biblic Stupini, Congresul tineretului, 1934

menirea în ciuda represiunii autorităților și a slăbiciunilor celor implicați în procesul educațional.

Școala renăscută (1988–1997)

Pericolul de demolare a clădirilor din strada Labirint era iminent. Uniunea și Seminarul se mutaseră pe strada Plantelor. Însă, lumea se află sub cârmuirea lui Dumnezeu. După evenimentele din decembrie 1989, demolatorul și opresorul a ajuns să fie demolat. Odată cu dizolvarea regimului comunist, se anunțau zorii libertății și oportunitățile aduse de acestea.

Porțile Seminarului au fost luate cu asalt de sutele de tineri dornici să primească instruirea corespunzătoare pentru misiune. Timp de 5 ani școala s-a mutat pe strada Romulus 59, din București. În anul 1992, Guvernul României a oferit nivelul universitar pentru toate seminarele teologice, cu condiția ca în următorii ani să-și realizeze standardele academice necesare prin formarea și cooptarea unor cadre didactice universitare, dezvoltarea unei baze materiale corespunzătoare și înființarea unor facultăți noi. Din seminar, școala a devenit Institutul Teologic Adventist de Grad Universitar.

Entuziasmul a fost foarte mare. Au fost introduse și cursuri în regim de fără frecvență cu un vârf de 90 de candidați admiși. Deoarece în România nu exista posibilitatea unor studii doctorale pentru adventiști, au fost trimiși tineri să studieze la școli din străinătate cu scopul de a dobândi formarea corespunzătoare pentru nivelul universitar. Între timp au fost angajați profesori universitari neadventiști până când cei trimiși urmau să se întoarcă cu calificările necesare.

Dar evoluția evenimentelor nu a fost cea preconizată. Întoarcerea celor plecați la studii s-a

amânat sau chiar s-a anulat, facultățile de litere sau asistență socială dorite nu s-au înființat, astfel că gradul universitar a fost pierdut.

Progrese semnificative s-au făcut în direcția unei baze materiale. A fost achiziționat un teren de circa 7 ha în comuna Cernica, la 15 km de centrul Capitalei. Terenul era înconjurat de pădure, iar lacul Cernica era peste stradă. Aici s-a construit, printr-un efort sânguinos al conducerii și prin ajutorul întregii comunități de credincioși, noua casă a școlii teologice adventiste din România. Campusul din Cernica a fost locul în care s-au concretizat până la urmă marile speranțe ale învățământului superior adventist din România.

În paralel, în urma unui proces cu statul, Biserica Adventistă a redobândit campusul de la Stupini. Chiar dacă din cele 30 de ha inițiale, campusul retrocedat avea numai 3 ha, bucuria și entuziasmul celor care au prins vremurile de glorie ale Stupiniului au fost negrăite. În luna august 1999 a avut loc prima adunare adventistă în capela de la Stupini după 50 de ani de la confiscare. A fost întâlnirea pastorilor pensionari care, de atunci, se desfășoară în fiecare an la Stupini. Locul a fost pus inițial la dispoziția Departamentului de colportaj, pentru ca ulterior să devină un centru de educație și formare pentru diferitele ramuri ale lucrării.

Școala nouă (1997–2024)

În anul 1997, întreaga familie școlară a Institutului Teologic Adventist (ITA) s-a mutat în noul campus din Cernica. Facilitățile de aici au permis ca în anul 1998 să se deschidă, pe lângă specializarea de *Teologie Adventistă Pastorală*, specializarea de *Teologie-Litere*. În anul următor s-a mai adăugat la oferta academică și specializarea de *Teologie-Socială*. Încet, profesorii adventiști au început să devină preponderenți și suficienți. Astfel că au început să fie acreditate întâi programele individuale, apoi, în anul 2017, întreaga instituție a primit calificativul „încredere” din partea ARA-CIS. Începând de atunci școala adventistă poartă numele de Universitatea Adventus (UA).

Astăzi, la Universitatea Adventus, sunt trei programe de licență: *Asistență socială*, *Pedagogia învățământului primar și preșcolar* și *Teologie adventistă pastorală*. De asemenea, sunt active și două programe de masterat: *Inovație în educație și responsabilitate socială* și *Teologie și misiune adventistă contemporană*. Începând cu anul 2020 a fost înființat și acreditat programul ERASMUS+, ceea ce oferă studenților și personalului UA posibilitatea de a călători, pentru studii și experiențe

TINERII CARE AU DEVENIT STUDENȚI LA UA AU AVUT PARTE DE CURSURI ORIENTATE SPRE VALORILE ADVENTISTE, PROFESORI DEDICAȚI ȘI O ATMOSFERĂ DE DEZVOLTARE SPIRITUALĂ. ACȚIUNI MISIONARE ÎN ȚARĂ ȘI PESTE HOTARE, EXCURSII TURISTICE, VORBITORI DE MARE PRESTIGIU ȘI PROGRAME SPIRITUALE FRECVENTE FAC DIN EXPERIENȚA STUDENȚEASCĂ DE LA UA O BUNĂ TEMELIE PENTRU UN ANGAJAMENT DE VIAȚĂ VEȘNICĂ.

Seminarul Teologic Adventist, București – Labirint

academice, oriunde în lume, primind finanțare din partea statului.

Tinerii care au devenit studenți la UA au avut parte de cursuri orientate spre valorile adventiste, profesori dedicați și o atmosferă de dezvoltare spirituală. Acțiuni misionare în țară și peste hotare, excursii turistice, vorbitori de mare prestigiu și programe spirituale frecvente fac din experiența studențească de la UA o bună temelie pentru un angajament de viață veșnică.

Viața la Cernica nu este doar o euforie netulburată de bine și frumos. Carențe în pregătirea și conduita profesorilor, bâlbâieli administrative, infantilism întârziat la studenți, toate acestea aduc aminte viețuitorilor campusului că sunt doar la CERnica și încă n-au ajuns în CER. Dacă în vremea comunismului erau foarte mulți care ar fi dorit să parcurgă studiile seminarului, în noua realitate, campusul de la Cernica pare uneori prea mare pentru cei interesați de educația de la UA. În ultimii ani, acesta este un motiv permanent de rugăciune pentru dascălii școlii. Totuși, ca un semn al ascultării divine, programul de *Teologie pastorală* a cunoscut, în ultimul an, o renaștere a interesului, 20 de tineri fiind admiși în anul I. Iar programul de *Pedagogie* este înfloritor, fiind și câte doi candidați pe loc la examenul de admitere.

Epilog

Răsfoind albumele cu fotografii îngălbenite, un fior de dor ne cuprinde inima și lacrimile mustesc în colțul ochiului. Privim la părinții și bunicii noștri și-i iubim. N-au fost perfecți, au făcut și greșeli, dar cine se mai gândește la acestea? Îi iubim pentru că ne-au născut, ne-au crescut și ne-au pus pe drumul vieții. Pentru asta merită toată prețuirea noastră.

Tocmai acesta este sentimentul care ne cuprinde călătorind prin istoria Universității Adventus. Imperfecțiuni, greșeli, lipsuri, e adevărat, găsim. Dar pentru că au creat școala, pentru că au făcut sacrificii, pentru că au ținut-o vie în vremuri de constrângeri, pentru că, prin dezvoltarea ei, s-au gândit la binele nostru și pentru căte altele, îi respectăm pe înaintașii ostenitori ai primei școli adventiste din România. Pentru soarta ei au bătut nu doar inimile celor implicați direct, ci și ale zecilor de mii de credincioși adventiști. Cinste lor!

„Locul pe care stai este sfânt!” Cu acest gând biblic își începea taica Proksh cursul despre sanctuar. Loc sfânt – sfințit prin prezență divină de la început până astăzi; sfințit prin sudoarea, năzuințele și sacrificiul celor care au trudit fără nicio răsplată. Acum este rândul nostru să păstrăm sfințenia acestei școli.

Uitându-ne în urmă la parcursul Universității Adventus, o concluzie poate fi trasă cu certitudine. Istoria nu a fost așa cum doreau ucenicii, nici cum voiau trădătorii și asupritorii, ci așa cum a fost rânduit. Acesta este cuvântul pe care îl-a spus Domnul lui Petru, care tocmai tăiasă

urechea dușmanului. „Atunci, Isus i-a zis: «Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei ce scot sabia de sabie vor pieri! Crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu să-mi pună chiar acum la îndemână peste douăsprezece legiuni de îngeri? Dar cum se vor mai împlini Scripturile, care spun că așa trebuie să fie?»” (Matei 26:52-54 EDCR).

Ucenicii ar fi dorit ca istoria să se desfășoare altfel. Ce s-ar mai fi bucurat Petru să vadă legiunile de îngeri! Dar nici ca Iuda n-a fost. În zadar a încercat el să scape de arginții de sânge. Și degeaba turba Caiafa: mormântul era gol. Istoria a fost așa cum spuneau Scripturile și cum a hotărât Dumnezeu! Și nu este vorba numai despre scurtul drum al școlii noastre, ci despre istoria întregii omeniri. Și ne bucurăm că este așa.

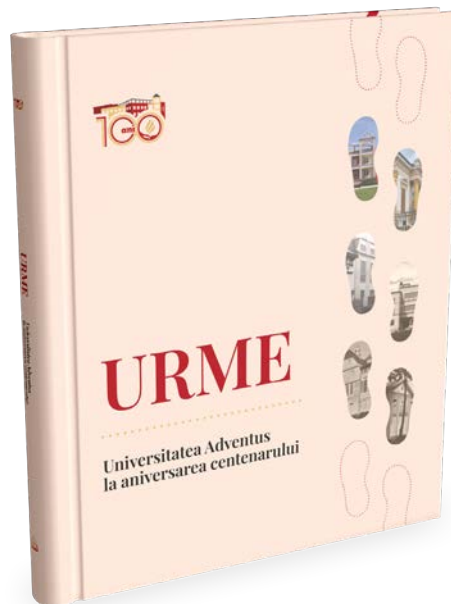
Soli Deo Gloria! ■

Lect. univ. dr. **Iosif Diaconu** este cadru didactic la Universitatea Adventus

¹ A. V. Olson, președintele Diviziei Europene de Sud, confirma acest lucru spunând, în 1930, că „2.727 noi membri au fost adăugați comunităților noastre în urma botezului și a mărturisirii de credință. Mai mult de două treimi dintre aceștia au fost câștigați în România, unde Dumnezeu face astăzi o lucrare minunată. Oamenii de acolo primesc adevărul într-o așa mare măsură, încât predicatorii noștri nu pot face față chemărilor pentru instruire și botez” (*Curierul Misionar*, nr. 7, 1930, p. 101).

² *Prospect* 1929, p. 6.

³ Fitzai, 2018, p. 275.

ARTICOLUL CUPRINDE UN REZUMAT CONCLIS AL ISTORIEI UNIVERSITĂȚII ADVENTUS. CEI CARE DORESC SĂ AFLE MAI MULTE DETALII ȘI SĂ FIE INSUFLAȚI CU EMOȚIILE FIECĂREI ETAPE A ȘCOLII NOASTRE, POT ACHIZIȚIONA DE LA EDITURA VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE VOLUMUL URME. UNIVERSITATEA ADVENTUS LA ANIVERSAREA CENTENARULUI. CUNOSCÂNDU-NE ISTORIA, NE VOM PREȚUI MAI BINE VALORILE.

CONVENȚIA SENIORILOR CASEI DE PENSII ADVENTISTE DIN ROMÂNIA

În perioada 29 august – 1 septembrie 2024, la Stupini, Brașov, a avut loc sărbătoarea pastorilor seniori. A fost a 23-a întâlnire anuală a stegarilor credinței din țara noastră.

Dacă ar fi să aruncăm o privire spre statistica de la această dată a pensionarilor Bisericii Adventiste din România, ea ar arăta așa: un total de 216 pensionari (186 în țară și 30 în diaspora). Din aceștia, 118 sunt pastori (101 în țară și 17 în diaspora), 32 urmașe (30 în țară și 2 în diaspora) și 66 personal TESA (55 în țară și 11 în diaspora). De la ultima întâlnire, din august anul trecut, 23 de persoane au intrat în rândurile pensionarilor, iar 7 persoane au trecut la odihnă, până în dimineața învierii, când trâmbița Mântuitorului va chema la viață pe copiii Săi. Veteranul întâlnirii noastre a fost pastorul Viorel Roșca, la cei 97 de ani ai săi.

Întâlnirea a fost o ocazie fericită de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru experiențele prin care El ne-a condus și ne-a îmbogățit viața până astăzi și totodată o ocazie de reconsacrare pentru timpul de har pe care Cerul ni-l oferă fiecăruia în această vreme atât de agitată a

sfârșitului. Programul a fost variat, dar și consistent, brodat cu devoționale pline de învățătură spirituală, predici mobilizatoare, seminare pe teme de actualitate, întrebări și răspunsuri la problemele care ne frământă, experiențe, părtașie, rugăciuni și multă muzică.

Din partea Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste au răspuns invitației noastre pastorii: Aurel Neațu – președinte, George Pirlitu – secretar, Ioan Feier – trezorer și directorul Casei de Pensii, Marius Andrei – secretarul Asociației pastorale. Prezența conducerii bisericii la întâlnirea de la Stupini ne-a întărit simțământul că suntem o echipă, că indiferent dacă suntem pastori activi sau în rezervă, câtă vreme Domnul ne dă viață, inima noastră bate în același ritm cu a slujitorilor lui Dumnezeu de pretutindeni, pregătind biserica și lumea pentru încheierea lucrării Domului și marea zi a întâlnirii cu Mântuitorul nostru scump.

Pastorul Traian Aldea a captivat atenția celor peste 130 de participanți prin seminarul „Israelul și reconstrucția celui de-al treilea Templu... cheia problemelor din Orientul Mijlociu”, iar profesorul Florin Lăiu a răs-

puns întrebărilor de actualitate din domenii cum ar fi particularitățile limbii ebraice, stadiul proiectului Bibliei interconfesionale, surse de autoritate în teologie etc.

Programul de după-amiază din Sabat, coordonat cu măiestrie de pastorul Iosif Suci, a fost bogat în muzică corală și instrumentală, poezie și părtășie prin experiențe. Pastorul Lucian Cristescu a susținut devoționalul de seară, venind în întâmpinarea noastră, la această vârstă, cu sfaturi utile pentru îmbunătățirea calității vieții și activității celor aflați în perioada pensionării. Apoi Lucian Cristescu ne-a oferit câteva crâmpie din „Dramatizarea *Tragedia veacurilor*”. Seara, până la ore târzii, pastorul Titu Ghejan a condus un grup care a înfruntat oboseala, apropiindu-i pe cei prezenți de Dumnezeu prin rugăciune și împărtășirea de experiențe care au făcut ca atenția să fie mereu trează.

Îndemnul din Cuvânt care să ne însoțească plecând de la Stupini este cel din Romani 12:11. „În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului!”

Pastor Ioan Feier – la devoționalul de joi seară

„Ce este mai frumos în viață doar de acum urmează, chiar în momentele critice prin care trecem în viață. Să le spui asta celor trei tineri în fața cuptorului încins de șapte ori mai mult, sau lui Daniel, în fața gropii cu lei, sau lui Iosif, care urma să fie închis în închisoare, sau lui Ilie când fugea de Izabela, este un act de curaj. Cum, de asemenea, este un act de curaj să spui astăzi, când în familii sunt atâtea probleme: «Eu și casa mea vom sluji Domnului!»”

Pastor pensionar Ion Buciuman – la devoționalul de vineri dimineață

„Cununia clipelor cu Cerul este poezia mea de azi! Nunta aceasta este diferită de nunta noastră pământească. Cununia este o metaforă, iar clipele suntem noi. Ceea ce ne marchează viața este temporalitatea. El vrea să oficieze o cununie între noi și iubirea Sa... Mi-aș dori o experiență religioasă nouă, o aprofundare a iubirii divine care mă face mai competent pentru transfigurare. Aș înțelege mai bine oamenii pe care îi slujesc și aș fi mai pregătit pentru schimbare... Doamne, dă-ne o nouă calitate a iubirii Tale, chiar dacă nu mai arătăm ca altădată! Iubirea lui Dumnezeu este cea care ne mobilizează și ne consumă până la ultima picătură a vieții.”

Pastor Ioan Feier – la predica de vineri seara

„Cine mi-a influențat viața? Mai întâi Dumnezeu, apoi familia, iar apoi mulți dintre voi... Ce-ar fi să predici în fața unor oameni care nu cred nimic din ce urmează să spui? Pe muntele Carmel, Ilie stătea în fața unor oameni care nu credeau nimic din ce urma să le spună. «Atunci Ilie

**SLUJITI
DOMNULUI!
PAVEL
MEMETE**

**ÎNTÂLNIREA A FOST
O OCAZIE FERICITĂ
DE LAUDĂ LA ADRESA
LUI DUMNEZEU PEN-
TRU EXPERIENȚELE
PRIN CARE EL NE-A
CONDUS ȘI NE-A
ÎMBOGĂȚIT VIAȚA
PÂNĂ ASTĂZI ȘI
TOTODATĂ O OCAZIE
DE RECONSACRARE
PENTRU TIMPUL DE
HAR PE CARE CERUL
NI-L OFERĂ FIECĂRU-
IA ÎN ACEASTĂ VRE-
ME ATÂT DE AGITATĂ
A SFÂRȘITULUI.**

s-a apropiat de tot poporul și a zis: 'Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu mergeți după El; iar dacă este Baal mergeți după el!' » (1 Împărați 18:21). Știți ce contează? Ce alegem în seara aceasta!... Nu există poziție de mijloc! Nu mai punem fi căldicei!"

Pastor Marius Andrei – la devoționalul din Sabat dimineață

„Exodul capitoul 18... A dezvoltat relația dintre Ietro și Moise, dintre pastorii în vârstă și pastorii tineri, dintre soțiile de pastor mai în vârstă și soțiile de pastor mai tinere... Moise este foarte ocupat cu lucrarea lui Dumnezeu și nu are timp pentru familie, copii... Eu am treburi importante de făcut pentru poporul acesta! Ietro ia copiii și soția și-i duce lui Moise acasă. A venit socrul cu familia, iar el este cu poporul de dimineața până seară! Moise nu are timp să stea cu familia lui! Ietro îi dă un sfat înțelept, iar Moise ascultă. Ce bine ar fi să se întâmple și astăzi la fel. Ar prinde tare bine să știm să sfătuim atunci când este nevoie și totodată să avem disponibilitatea de a primi acele sfaturi!"

Pastor Aurel Neațu – predica din Sabat dimineață

„Ioan 17:1-4,14-17. Importanța cunoașterii de Dumnezeu. Ce înseamnă să-L cunoaștem pe El și care sunt beneficiile? Este timpul nostru să-L proslăvim mergând până la capăt!... Evangelistul Ioan ne spune că viața veșnică este cunoașterea de Dumnezeu. Dar ce se întâmplă dacă nu-L cunoaștem?... «Au schimbat slava Dumnezeului nemuritor...» (Romani 1:22-28) Viața veșnică începe de pe acest pământ printr-o viață de pocăință și slujire... Dumnezeu a investit totul în noi! Noi suntem bogăția Lui, iar El vrea să ne pregătească din viața aceasta descoperind bucuria de a dăru, iar asta ne va face fericiți."

Pastor George Pîrlitu – cuvânt în programul de după-amiază

„Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România este binecuvântată datorită pensionarilor. Ei pot fi de folos în continuare lucrării lui Dumnezeu prin experiența acumulată de-a lungul anilor, prin spiritul de sacrificiu manifestat în vremuri tulburi și prin atașamentul lor în continuare față de misiunea și chemarea Cerului. Chiar dacă ei au ieșit la pensie, influența lor nu va ieși la pensie niciodată! ■

A consemnat **Pavel Memete**, pastor pensionar, Conferința Banat

„FACTORUL LEA”

Așa a fost pentru că așa stă scris în capitolul 29 din Geneza. După șapte ani de muncă asiduă și conștiincioasă, care „i s-au părut ca vreo câteva zile” (versetul 20), Iacov a ajuns la destinație și se bucura. În ziua următoare a aflat însă că fusese înșelat: el nu muncise pentru Lea, ci pentru Rahela, însă lângă el era Lea.

Nu se zice nimic despre reacția sau tăcerea Rahelei, nici despre complicitatea sau lașitatea tainică manifestată de Lea, dar acum nedorita era nevasta lui Iacov. Nu pentru ea muncise el, nu pentru ea fusese nunta, dar ea era nevasta lui Iacov. Dezamăgit, înșelat, păgubit tocmai de unchiul său.

Ce a făcut Iacov? Mai întâi a protestat, numai ca să se lovească de argumentul „forte” al lui Laban – tradiția. Dacă mai muncește încă șapte ani (tot pentru Rahela), o primește și pe ea. Ceea ce Iacov a și făcut. Nu știm dacă a doua perioadă i s-a părut tot „ca vreo câteva zile”, dar nu s-a lăsat până când nu a ajuns la țintă. Pe lângă nedorita Lea a primit-o și pe cea dorită. Pe lângă Lea cea nesclipitoare s-a căsătorit și cu fermecătoarea – Rahela. În sfârșit. Din nou nuntă? Nu se mai spune.

Dar Lea îi era soție, prima soție, și nu se putea debarasa de ea, mai ales că i-a născut inițial patru fii. Au venit apoi și soțiile parțiale – Bilha și Zilpa. Fără să vrea, Iacov a devenit poligam. Bunicul Avraam făcuse greșeala cu Agar, dar tatăl său Isaac era monogam. Acum, nepotul, și fiul, avea patru consoarte, din care i s-au născut doisprezece fii și o fiică.

Nedorita și dorita, plus adiacentele. Din nedorita s-a născut Levi, strămoșul tuturor preoților și al marilor-preoți. Tot din Lea s-a născut Iuda, strămoșul Mântuitorului lumii. Astfel, marile binecuvântări spirituale au provenit de la soția nedorită. Iar cea dorită și mult visată a murit prematur și a fost înmormântată pe drum spre Efrata (Geneza 35:16-20).

Ironia vieții este că Lea, cu care Iacov în mod involuntar și-a început viața maritală, a supraviețuit Rahelei și a fost soția lui Iacov mai departe, așa nedorită; pe ea a înmormântat-o Iacov în peștera din ogorul Macpela, în mormântul patriarhilor (Geneza 49:31), și nu pe Rahela.

Ciudate evenimente! Ce l-ați fi sfătuit pe Iacov după noaptea dezamăgirii, dacă ați fi fost în viață atunci? Sfatul normal era să rămână la ce a primit întâi, pentru că „Dumnezeu a făcut parte bărbătească și parte femeiască” (Geneza 1:28), un bărbat (2:7) și o femeie (2:21-23). Unu și una. Punct. Și decizia divină era: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (2:24). Hristos a precizat: „Cei doi (nu trei sau patru) vor fi un singur trup. Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup” (Matei 19:5,6).

Iacov nu a primit ce așteptase, rezultatul dorit al muncii lui, ci a primit altceva, ce nu dorise. Ce ar fi fost să zică așa cum urmează? Adică: „Mi-am predat viața în mâna Domnului și evenimentele prin care trec le iau ca din mâna Lui. El știe de ce a fost să fie așa, chiar dacă la mijloc a fost mișelie omenească. Dumnezeu nu a împiedicat-o. Mă opresc aici. Facă-se voia Sa cu mine!”

Nu toate lucrurile în viață merg cum am dori noi să meargă. Chiar atunci când suntem credincioși. Chiar atunci când ne rugăm mult. Domnul poate răspunde dorințelor și aspirațiilor noastre altfel de cum le nutrim noi, dar în modul cel mai favorabil nouă și altora.

Iov s-a încrezut în Dumnezeu când, după pierderea întregii averi și a copiilor, a zis: „Domnul a dat și Domnul a luat. Binecuvântat să fie numele Domnului!” (Iov 1:21). Da, Domnul dăduse, dar Satana luase, iar Iov nu știa lucrul acesta.

„Factorul Lea”, așa cum l-am numit eu, ar arăta cam așa: Domnul are dreptul să modifice traiectoria vieții noastre, chiar dacă intervin mișelii omenești. O face în interesul nostru și spre slava Sa. Să ne lăsăm convinși, învinși, conduși de El. AMIN! ■

**RECONFIGURAREA
TRAIECTORIEI
ȘTEFAN
RADU**

DOMNUL POATE RĂSPUNDE DORINȚELOR ȘI ASPIRAȚIILOR NOASTRE ALTFEL DE CUM LE NUTRIM NOI, DAR ÎN MODUL CEL MAI FAVORABIL NOUĂ ȘI ALTORA.

Dr. Ștefan Radu, pastor pensionar, SUA

SYMBOLUM – 1700 DE ANI DE LA „NAȘTEREA” LUI ISUS

Niceea 2025

În anul 2025, creștinismul aniversează 1700 de ani de la Conciliul de la Niceea. Este un eveniment important și se dorește o sărbătoare de proporții mondiale. Cu un an înainte au început pregătirile: se refac construcțiile, se pregătesc spații de cazare, arene pentru spectacole și concerte, locuri amenajate pentru slujbă, înfrumusețarea și reînnoirea bisericilor, săli de conferințe și multe altele.

Au fost invitați lideri politici, lideri religioși importanți din lumea întreagă, inclusiv papa, care și-a exprimat dorința de a participa. Prezența sa ar fi importantă și de interes atât pentru Biserica Ortodoxă, cât și pentru Biserica Catolică. Pentru ortodocși, participarea papei Francisc ar aduce o mediatizare mult mai mare și, bineînțeles, o participare politică mai susținută. Pentru catolici, în schimb, ar fi ocazia de aur de a promova Jubileul de la Roma, care va fi sărbătorit în același an și mai ales o accelerare a procesului ecumenic. Întrucât crezul de la Niceea este acceptat de întreaga creștinătate, se prevede un eveniment ecumenic de proporții, cum nu a mai fost vreodată.

Unul din momentele fundamentale va fi Sărbătoarea Paștelui, care în 2025 va fi la aceeași dată pentru toți. Se preconizează o slujbă ecumenică, cu un moment de împărtășanie comună. Se dorește reafirmarea valorilor comune și lansarea unor noi discuții în privința punctelor divergente.

Toate aceste pregătiri fac să se nască o serie de întrebări: În ce măsură deciziile Conciliului de la Niceea au fost așa de importante pentru creștinism? Au însemnat ele cu adevărat un punct de cotitură? Reflectă Niceea învățătura biblică?

Niceea 325

Înainte de a răspunde să amintim câteva informații importante legate de Conciliul de la Niceea. Ieșit din focul persecuțiilor, creștinismul era împărțit pe de o parte în susținătorii lui Arie și, pe de alta, ai lui Atanasie. Arie susținea că Isus a avut un început, că nu este de aceeași natură cu

Tatăl, drept urmare nu putea fi considerat Dumnezeu. În schimb, Atanasie susținea că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au aceeași natură divină. În anul 325, împăratul Constantin a invitat la Niceea toți episcopii pentru a rezolva această problemă. Decizia majorității a fost să-l susțină pe Atanasie și învățătura lui, excomunicându-l pe Arie. La sfârșitul sinodului a fost votat *Symbolum*ul niceean, păstrat până astăzi sub numele de Crezul creștin. Alcătuirea crezului totuși a fost un proces lung cu multe modificări. Să le observăm împreună.

Contextul

Termenul „simbol” (crez) este derivat din grecescul *simbolon*, care inițial avea sensul de „carte de identitate”. Era obiceiul ca doi oameni să spargă o farfurie mică de teracotă sau o bucată de lemn în două și fiecare păstra o parte, astfel încât, mai târziu, potrivirea perfectă a celor două părți era socotită dovada identității.

TERMENUL „SIMBOL” (CREZ) ESTE DERIVAT DIN GRECESCUL *SIMBOLON*, CARE INIȚIAL AVEA SENSUL DE „CARTE DE IDENTITATE”. ERA OBICEIUL CA DOI OAMENI SĂ SPARGĂ O FARFURIE MICĂ DE TERACOTĂ SAU O BUCATĂ DE LEMN ÎN DOUĂ ȘI FIECARE PĂSTRA O PARTE, ASTFEL ÎNCÂT, MAI TÂRZIU, POTRIVIREA PERFECTĂ A CELOR DOUĂ PĂRȚI ERA SOCOTITĂ DOVADA IDENTITĂȚII.

Cuvântul *symbolum*, cu sensul de crez, a fost folosit pentru prima dată într-un text creștin la începutul secolului al III-lea. În scrisorile lui Tascio Caecilius Cyprian (*Epistole* 69, 7; 75, 10-11) găsim o rugăciune intitulată „Simbolul Treimii”, făcând parte integrantă din ritualul botezului.

Atunci când citim Sfânta Scriptură nu descoperim crezuri, ci doar mărturisirea de credință care în general se referea la recunoașterea lui Isus ca Dumnezeu și Mântuitor. Nu se cereau doctrine, întrucât primii creștini erau evrei și respectau legile și principiile biblice.

Symbolum Apostolorum

Odată cu convertirea neamurilor și cu dezvoltarea bisericii, au început să apară și idei străine de Biblie, așa se face că la începutul secolului al III-lea circula un *Symbolum Apostolorum*, care pune accentul pe divinitatea lui Isus. Rufin din Aquileia¹ spune că era de la apostoli, Nicetas din Remesiana² și Marcellus³ pomenesc de el, totuși nimeni nu poate confirma originea apostolică. Este știut că apostolii s-au ocupat de evanghelizare, nu de stabilirea dogmelor.

Iată textul *Symbolum Apostolorum*:

„Cred în Dumnezeu, Tată atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, în Iisus Hristos, singurul Său Fiu, Domnul nostru, care a fost zămislit de Duhul Sfânt, născut din Fecioara Maria, a pătimit sub Pontiu Pilat, a fost răstignit, a murit și coborât în abis; a treia zi a înviat din morți și a înălțat la cer și stă la dreapta lui Dumnezeu, Ta-

tăl Atotputernic: de acolo va veni să judece pe cei vii și pe cei morți. Cred în Duhul Sfânt, în Sfânta Biserică Catolică, în Împărtășania sfinților, în iertarea păcatelor, în învierea trupului, în viața veșnică. Amin!”

Vetus Symbolum Romanum

Acest *Symbolum* preluat de biserica apuseană sub numele *Vetus Symbolum Romanum*, ușor modificat, a fost introdus în uz până în vremea noastră. Modificarea semnificativă este legată de terminologia adresată lui Isus, fiind considerat *Unic născut*. Acest cuvânt nu apărea în primul crez. Iată textul:

„Cred în Dumnezeu Tatăl Atotputernic și în Hristos Iisus, Fiu Său *Unic născut*, Domnul nostru, născut din Duhul Sfânt și din Maria, Fecioara, care a fost răstignit sub Pontiu Pilat și îngropat; a treia zi a înviat din morți, S-a înălțat la cer, stă de-a dreapta Tatălui, de unde va veni să judece vii și morții; în Duhul Sfânt, sfânta biserică, iertarea păcatelor, învierea trupului.”

Symbolum Nicaenum

În anii 300 d.H. mișcarea lui Arie, care susținea că Isus nu este Dumnezeu, a dus la o ruptură în sânul creștinismului. Integritatea imperiului era amenințată, drept pentru care împăratul Constantin a convocat Sinodul de la Niceea (325). Discuțiile dintre Arie și Atanasie s-au încheiat cu victoria lui Atanasie și decretarea crezului de la Niceea. Iată textul:

„Cred într-un singur Dumnezeu, Tatăl Atotputernic, Creator al tuturor lucrurilor vizibile și invizibile. Și într-un singur Domn, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, *născut din Tatăl, născut din esența Tatălui*, Dumnezeu din Dumnezeu, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, *născut, și nu făcut, consubstanțial cu Tatăl*; prin El au fost create toate lucrurile, atât cele din cer, cât și cele de pe pământ; pentru noi, oamenii, și pentru mântuirea noastră a coborât și s-a întrupat; a murit și a înviat a treia zi și S-a înălțat la cer; și va veni să judece pe cei vii și pe cei morți. Cred în Duhul Sfânt. *Despre cei care spun că a fost un timp când El nu a fost acolo și înainte de a fi născut El nu a fost acolo și care spun că El a fost făcut din nimic sau dintr-o altă substanță sau esență, sau că Fiul lui Dumnezeu este o creatură,*

**CREZUL
CREȘTIN
BENONE
LUPU**

**ÎN ANUL 2025,
CREȘTINISMUL ANI-
VERSEAZĂ 1700 DE
ANI DE LA CONCILIUL
DE LA NICEEA. PEN-
TRU CATOLICI, AR FI
OCAZIA DE AUR DE A
PROMOVA JUBILEUL
DE LA ROMA, CARE
VA FI SĂRBĂTORIT ÎN
ACELAȘI AN ȘI MAI
ALES O ACELERA-
RE A PROCESULUI
ECUMENIC. ÎNTRU-
CĂT CREZUL DE LA
NICEEA ESTE ACCEP-
TAT DE ÎNTREAGA
CREȘTINĂTATE, SE
PREVEDE UN EVENI-
MENT ECUMENIC DE
PROPORȚII.**

fie alterabile, fie mutabile, sfânta Biserică Catolică și Apostolică le anatemizează.”

Creștinismul privește cu orgoliu la decizia sinodalilor care afirmă că Isus a fost născut din „substanța Tatălui”. Dacă pe de o parte „salvau” natura lui Isus, pe de alta decretău definitiv că El are un început prin nașterea Sa, drept urmare nu este egal cu Tatăl. Noile mișcări ariene din Epoca Medievală, primele curente protestante din Europa (catarii, patarii, bogumilii) anumite comunități și grupări protestante ulterioare care negau divinitatea lui Isus (inclusiv mișcarea lui Alain Stamp) s-au inspirat direct din decizia crezului de la Niceea.

Eusebiu din Cezareea, prezent la Niceea, conștient de implicațiile teologice, a propus *in extremis* introducerea comei finale prin care era interzisă orice discuție despre originea lui Isus sub pedeapsa cu anatema.

Symbolum niceo-constantinopolitan

Problemele legate de divinitatea lui Isus și a Spiritului Sfânt nu s-au rezolvat la Niceea, așa că la scurt timp a fost convocat un alt sinod, la Constantinopol (381). A fost preluat crezul de la Niceea, modificat din nou, introducând învățătura despre Duhul Sfânt.

„Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor văzutei și nevăzutei. Și într-unul Domn Isus Christos, Fiul lui Dumnezeu, *Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii*. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, *Născut, nu făcut*; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut... Și în Duhul Sfânt, Domnul, de viață dătătorul, Care de la Tatăl purcede⁴, cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci. Și într-una sfântă, sobornicească [catolică] și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez, spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va veni. Amin!”

Modificări succesive

Modificările au fost confirmate sau chiar continuate în crezurile succesive. Atanasie, în *Symbolum Athanasianum (Quicumque vult)*, reconfirmă că „Fiul este născut din Tatăl”; *Crezul din Calcedonia* (IV Concilio-451) introduce pe Maria Fecioara, ca apoi în *Crezul lui Grigorie din Tours*, (*Historia Francorum* 594) să se spună clar: „Cred în fecioria Sfintei Maria, înainte și după naștere, cred că sufletul este nemuritor...” După anul 600,

în creștinismul tradițional erau deja introduse dogma nașterii lui Isus, a pururea fecioriei Maria și a nemuririi sufletului.

În loc de concluzie

La o citire superficială a Bibliei, s-ar putea găsi indicii care să sugereze o posibilă naștere a lui Isus din Tatăl. Titlul „Fiul”, „Fiul Meu”, „Fiul lui Dumnezeu” (Ioan 1:34; 20:31) sau afirmații precum: „Tu ești fiul Meu, astăzi te-am născut” (Coloseni 1:15; Evrei 1:5) au fost socotite dovezi în acest sens, dar această opinie este străină de Sfânta Scriptură. Nicăieri nu se spune că Tatăl a născut pe Fiul. O analiză a textului arată că „nașterea” nu este un proces ontologic, ci unul soteriologic, ea este legată de întruparea, moartea și învierea lui Isus. Crezul că Isus este născut fizic din substanța Tatălui este produsul sinoadelor bisericești. Cei care continuă să susțină această afirmație sunt în acord cu învățătura sinodală a părinților bisericești, și nu cu Sfânta Scriptură.

În Biblie nu găsim un crez, ci o mărturisire de credință care afirmă simplu divinitatea lui Isus, fără niciun fel de referire la originea dumnezeirii. Când Isus l-a întrebat pe orbul vindecat: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns simplu: „Cred, Doamne” și i s-a închinat” (Ioan 9:36,38). La mormântul lui Lazăr, Marta spune simplu: „Cred că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu” (Ioan 11:27. Orice adăugăm peste aceasta nu este din Biblie.

Biserica Adventistă se bazează pe o mărturisire de credință, nu pe un crez. Când se vorbește despre Isus, ea nu face referire la nașterea fizică, ci în mod simplu afirmă divinitatea Sa: „Dumnezeu, Fiul veșnic, S-a întrupat în Isus... Din veșnicie Dumnezeu adevărat, El a devenit om adevărat: Isus Hristos”⁵. Aici trebuie să rămânem. Orice speculații și discuții cu privire la nașterea fizică a lui Isus aparțin sinoadelor bisericești, și nu Scripturii. ■

Dr. Benone Lupu este pastor în Bologna, Italia.

¹ Rufin din Aquileia, în *Commentarius in Symbolum Apostolorum* (P.L. xxi. 335B). 400.

² Nicetas of Remesiana în *Explantio Symboli*, P.L. Lii. 865–874B.

³ Epistola lui Marcellus în *Psalterium Æthelstani Hahn* nr. 16, Caspari, iii, pp. 161–203.

⁴ În crezul apusean se afirmă că purcede de la Tatăl și Fiul.

⁵ „Fiul”, Art. 4., *Douăzeci și șapte puncte de credință*.

VA SUPRAVIEȚUI BISERICA?

În ultima vreme se ridică întrebări serioase cu privire la supraviețuirea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Își va îndeplini în cele din urmă misiunea? Este necesar ca adevărații credincioși să părăsească biserica? Ne cheamă Dumnezeu să înființăm o organizație para-bisericească? Îi conduce Dumnezeu pe oameni să facă parte dintr-o mișcare care este mai fidelă Scripturii?

Iată două întrebări fundamentale: Cum Își va pregăti Dumnezeu biserica pentru evenimentele finale de pe pământ? Există o rămășiță în cadrul rămășiței? În acest articol, vom căuta răspunsuri din Scriptură și din scrierile lui Ellen White.

Patru adevăruri specifice ne vor ghida în discutarea acestor subiecte.

1. Înțelegerea modului în care Dumnezeu Își va curăți biserica în vremea sfârșitului
2. Înțelegerea viziunii lui Dumnezeu în ceea ce privește organizarea bisericii
3. Înțelegerea diferenței dintre apostazia în biserică și biserica în apostazie
4. Înțelegerea planului lui Dumnezeu pentru încheierea lucrării Sale.

Metoda prin care Dumnezeu Își curățește biserica

De-a lungul istoriei, Dumnezeu Și-a curățit biserica chemându-i afară pe acei puțini credincioși rămași.

L-a chemat pe Avraam să iasă din idolatria națiunilor din jurul lui. I-a chemat pe israeliți să iasă din robia egipteană. Când poporul Israel nu a reușit să-I îndeplinească scopurile, Dumnezeu a chemat biserica Noului Testament, iar în stadiile sale inițiale aceasta era alcătuită din evrei credincioși care L-au acceptat pe Isus. De fapt, cuvântul grecesc pentru biserică este *ekklēsia*, care înseamnă cei care sunt chemați. Metoda lui Dumnezeu de curățire a bisericii Sale a fost de a-i chema pe cei credincioși să iasă din grupul mai mare.

Atunci când creștinismul medieval, sub auspiciile catolicismului roman, a compromis adevărul biblic și a intrat în apostazie, Dumnezeu a ridicat bărbați și femei credincioase prin Reforma protestantă pentru a apăra adevărul biblic. Încă o dată, oamenii au fost chemați să iasă.

Atunci când Reforma protestantă nu a reușit să ducă la îndeplinire planul lui Dumnezeu în întregime, El a chemat din nou credincioși devotați să pună bazele mișcării advente, iar Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a născut ca o mișcare chemată să iasă.

Întrebarea crucială este: Are Dumnezeu în plan o altă chemare pentru a forma o „rămășiță a rămășiței”? Plănuiește să înființeze o mișcare para-bisericească? Dacă da, ne putem întreba: Câte chemări vor fi? Continuă Dumnezeu să îi cheme pe credincioși până la sfârșitul timpului? Ce se întâmplă pe măsură ce timpul se prelungește și cei așa-numiți „chemați să iasă” se îndepărtează de planurile lui Dumnezeu?

Atât Biblia, cât și scrierile lui Ellen G. White susțin cu totul altceva față de o chemare de a ieși la sfârșitul timpului. În loc de o chemare adresată celor credincioși să iasă din biserică, va exista o zguduire a clasei necredincioase sau căzute.

Evrei 12:25-27 afirmă acest lucru astfel: „Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri, al cărui glas a clătinat atunci pământul și care acum a făcut făgăduința aceasta: «Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.» Cuvintele acestea, «încă o dată», arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.”

**DESTINUL
BISERICII
MARK
FINLEY**

SE RIDICĂ ÎNTREBĂRI SERIOASE PRIVIND ÎNDEPLINIREA DE CĂTRE BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA A MISIUNII CARE I-A FOST ÎNCREDEȘTE.

Ellen White adaugă:

„Biserica poate părea pe cale să cadă, dar nu cade. Ea rămâne, în timp ce păcătoșii din Sion vor fi cernuți – neghina separată de grâul prețios. Aceasta este o încercare teribilă, dar totuși trebuie să aibă loc. Numai cei care au fost biruitori prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor vor fi găsiți în rândul celor credincioși și adevărați, fără prihană sau urmă de păcat, fără viclenie în vorbire. [...]

Cei ce alcătuiesc rămășița își curățesc sufletul prin ascultarea de adevăr și acumulează putere din procesul de încercare, dând pe față frumusețea sfințeniei în mijlocul apostaziei care îi înconjoară” (Scrisoarea 55, 1886).

Observați cu atenție, biserica poate părea pe cale să cadă, dar nu cade. Ea rămâne, în timp ce păcătoșii din Sion sunt cernuți. Deci unde sunt ei până la marea zguduire și cernere? Sunt în biserică. Separatiștii fac mare caz de faptul că există apostazie în biserică. Noi nu negăm acest lucru, dar înțelegem că grâul și neghina vor crește împreună până la seceriș, iar la sfârșitul timpului va avea loc o mare zguduire.

Cei care fac parte din rămășiță rămân – ei nu se împrăstie. În pasajul pe care tocmai l-am analizat, Ellen White face aluzie la Isaia 41:16, unde pleava este risipită și grâul rămâne. Când un fermier își cerne grâul, pleava, care este mai ușoară, este spulberată, iar boabele de grâu, care sunt mai grele, cad la pământ și rămân. În marea zguduire care va veni, pleava este spulberată de orice vânt doctrinar, iar cei dispuși să facă compromisuri cu lumea, care părăsesc adevărul, se despart de poporul lui Dumnezeu.

În *Mărturii pentru comunitate*, Ellen White adaugă: „Aceia care pas cu pas s-au supus cerințelor lumești și s-au conformat obiceiurilor

lumii nu vor găsi că este o problemă grea să se supună puterilor ce vor fi atunci, decât să suporte batjocurile, insultele, amenințarea cu închisoarea și moartea. [...] În acest timp, aurul va fi separat de zgura din biserică” (vol. 5, p. 81).

Observați, aurul este separat de zgura din biserică. Rămășița rămâne. Nu există nicio dovadă nici în Biblie, nici în scrierile lui Ellen White că Dumnezeu va înființa o nouă mișcare sau vreo mișcare para-bisericească.

Organizarea bisericii

Discutând despre planul lui Dumnezeu pentru biserica Sa, apostolul Pavel afirmă în Efeseni 5:25-27: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botelul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”

Biserica lui Hristos este mireasa Sa, iar El o iubește. Dacă Hristos iubește biserica, nu ar trebui să o iubim și noi? Cum te simți dacă cineva își face un obicei din a-ți critica soția sau soțul? Te doare. Ești afectat și profund rănit. Aceasta înseamnă că soțul sau soția ta face întotdeauna totul bine? Nicidecum. Conducerea bisericii este imperfectă și uneori face greșeli. Ceea ce am citit mai sus este o declarație foarte echilibrată a lui Ellen White. Ea recunoaște două adevăruri importante:

1. Biserica nu este întru totul așa cum ar vrea Dumnezeu să fie.
2. Ellen White afirmă în mod clar că există rele în biserică, dar Dumnezeu își va folosi biserica pentru a fi o lumină pentru lume, iar biserica este obiectul principal al atenției lui Hristos. Să avem în vedere această afirmație:

„Oare Dumnezeu nu are nicio biserică vie pe pământ? El are o biserică, dar aceasta este o biserică luptătoare, nu o biserică triumfătoare. Ne pare rău că în ea sunt membri cu greșeli, că în mijlocul grâului există neghină. [...] Deși în biserică există rele și vor exista până la sfârșitul lumii, biserica din aceste zile de pe urmă trebuie să fie lumina unei lumi întinate și degradate de păcat. Așa slabă și cu defecte cum este ea, având nevoie de muștrare, avertizare și sfătuire, biserica este singurul obiect de pe pământ asupra căruia Domnul Hristos își îndreaptă atenția Sa supremă” (*Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pp. 45, 49).

ACUM ESTE MOMENTUL SĂ NE UNIM CA POPOR AL LUI DUMNEZEU PENTRU A PROCLAMA UNEI LUMI CONFUZE ȘI MURIBUNDE MESAJUL HARULUI LUI DUMNEZEU, AL RĂSCUMPĂRĂRII PRIN JERTFA LUI HRISTOS, AL SLUJBEI DE MARE-PREOT A LUI HRISTOS ȘI AL ÎNTOARCERII SALE IMINENTE.

Numai Dumnezeu este infailibil, dar înseamnă aceasta că trebuie să părăsim biserica sau să înființăm o nouă organizație deoarece conducerea face o greșeală? Nicidecum. De ce nu? Pentru că, potrivit acestui pasaj, Hristos Își va sfinți biserica. El o va curăți. El o va purifica. Îmi place cum spune Ellen White: „Nu este niciun motiv de îndoială, niciun motiv de teamă că lucrarea nu va avea succes. Dumnezeu este conducătorul lucrării și El va pune totul în ordine. Dacă sunt lucruri de îndreptat în conducerea lucrării, Dumnezeu ne va ajuta și va lucra pentru a corecta fiecare greșeală. Să avem încredere că Dumnezeu urmează să conducă în siguranță, în port, vasul cel nobil care îl poartă pe poporul Său” (*Solii alese*, vol. 2, p. 390).

Da, vine o furtună, neabătută în furia ei, dar acum nu este momentul să sărim de pe corabie în apă, unde este plin de rechini. Dumnezeu este la cârmă. El Se află la conducerea lucrării. El va îndrepta nava și Își va purifica biserica.

Însă unii ar putea spune: „Ce înțelegeți prin biserică? Nu spune Ellen White în *Faptele apostolilor*, pagina 11, că sufletele credincioase alcătuiesc biserica?”

Această afirmație este uneori folosită pentru a insinua că nu este nevoie de o organizație bisericască. Declarația nu spune însă nimic despre organizarea bisericii. Desigur, sufletele credincioase constituie biserica, dar acest lucru nu implică în niciun fel faptul că biserica este un grup dezorganizat de grupuri independente. Să ne uităm la aceste afirmații puternice:

„O, cum s-ar bucura Satana dacă ar reuși în eforturile lui de a intra în mijlocul acestui popor și de a dezorganiza lucrarea! Trăim într-un timp când organizarea desăvârșită este esențială și va fi cel mai puternic mijloc de a ne apăra de ideile false care apar și de a combate afirmațiile care nu sunt susținute de Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să respectăm regulile și să păstrăm ordinea, ca să nu distrugem sistemul de organizare care a fost clădit prin muncă înțeleaptă și atentă. Nu trebuie să se autorizeze unele elemente care creează dezordine și care doresc să preia controlul lucrării în acest timp.

Unii au avansat ideea că, pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului, fiecare copil al lui Dumnezeu va acționa independent de orice organizație religioasă. Dar eu am fost instruită de Domnul că, în această lucrare, nu există ideea ca fiecare să fie independent” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, pp. 257, 258).

Ar putea fi inspirația mai clară?

Iată o altă declarație clară: „Noi nu putem să coborâm acum de pe temelia pe care a stabilit-o Dumnezeu. Nu putem să intrăm acum într-o organizație nouă, deoarece faptul acesta ar însemna apostazie de la adevăr” (*Solii alese*, vol. 2, p. 390).

Biserica lui Dumnezeu nu va da greș

Dumnezeu va folosi biserica rămășiței din profeția biblică pentru a duce la bun sfârșit misiunea pe care a chemat-o să o îndeplinească. Scopurile Sale nu vor rămâne nerealizate. Poporul Său se va ridica la înălțimea destinului său și își va îndeplini misiunea. Va fi o mare zguduire. Mulțimi de oameni vor părăsi biserica. Ni se spune că trebuie să apărăm adevărul și neprihănirea atunci când majoritatea ne va părăsi. Dar planurile lui Dumnezeu vor fi îndeplinite. Scopurile lui Dumnezeu vor învinge. Pământul va fi umplut de cunoștința slavei lui Dumnezeu.

Prin puterea Duhului Sfânt, poporul lui Dumnezeu din vremea sfârșitului va proclama harul și adevărul Său până la marginile pământului. Nu este momentul să ne unim cu criticii. Nu este momentul să ne unim cu scepticii. Nu este momentul să ne unim cu separatiștii. Acesta este momentul să ne unim cu poporul credincios al lui Dumnezeu și să proclamăm, prin puterea Duhului Sfânt, mesajul Său din vremea sfârșitului, astfel încât lucrarea lui Dumnezeu să poată fi terminată și noi să putem merge acasă.

Satana va face tot ce îi stă în putință pentru a ne distra atenția de la misiunea de a ajunge la oamenii pierduți cu adevărurile celor trei solii îngerești. Acum este momentul să ne unim ca popor al lui Dumnezeu pentru a proclama unei lumi confuze și muribunde mesajul harului lui Dumnezeu, al răscumpărării prin jertfa lui Hristos, al slujbei de mare-preot a lui Hristos și al întoarcerii Sale iminente. Nu este momentul să fim infectați cu virusul criticii și cu cancerul dezbinării. Este momentul să stăm pe genunchi și să ne rugăm pentru revărsarea Duhului Sfânt, pentru a avea puterea de a duce la bun sfârșit sarcina pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o.

Vrei să mi te alături în a-I cere lui Dumnezeu să reverse Duhul Sfânt în viața ta și să îți insuflă o dorință mai mare de a fi un martor pentru Domnul nostru în aceste ore culminante din istoria pământului? ■

NU ESTE MOMENTUL SĂ FIM INFECTAȚI CU VIRUSUL CRITICII ȘI CU CANCERUL DEZBINĂRII. ESTE MOMENTUL SĂ STĂM PE GENUNCHI ȘI SĂ NE RUGĂM PENTRU REVĂRSAREA DUHULUI SFÂNT, PENTRU A AVEA PUTEREA DE A DUCE LA BUN SFÂRȘIT SARCINA PE CARE DUMNEZEU NE-A ÎNCREDINȚAT-O.

Mark Finley este evanghelist, plantator de biserică și asistent al președintelui Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea.

CENTRUL MEDIA ADVENTIST – MISIUNE ȘI SLUJIRE CU PASIUNE PENTRU VIAȚĂ

Conștienți de onoranta chemare de a duce solia celor trei îngeri (Apocalipsa 14) „până la marginile pământului” (Faptele 1:8), noi, echipa Centrului Media Adventist, am răspuns cu responsabilitate, credință și entuziasm acestui apel solemn venit din partea Celui Preaînalt (Psalmii 7:17). Tocmai de aceea, ne străduim zilnic, prin fiecare program pe care îl realizăm, ca ascultătorii Radio Vocea Speranței, privitorii SperanțaTV și toți cei care ne găsesc în online, fie pe paginile se socializare aferente fiecărui canal, fie prin intermediul Hope Discovery, să se conecteze la Scripturi, să primească Adevărul și să își trăiască viața doar cu gândul la iminenta revenire a Domnului Isus Hristos.

Una dintre noile responsabilități pe care le are Centrul Media Adventist, care a primit mandatul prin Uniunea de Conferințe, este înființarea Academia Speranța (actuala Sola Scriptura) care are menirea de a conecta fiecare producție media cu cei care urmăresc programele noastre, prin cursuri de Biblie sau din diferite domenii conexe cu Scriptura, astfel încât să împlinim dezideratul misionar al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Am convingerea că fiecare dintre cei chemați să compună noua echipă de coordonare a Centrului Media Adventist, pe care vi-i voi prezenta în paragraful următor, și care, la rândul lor, vor scrie în acest articol viziunea departamentului pe care îl coordonează, vor fi animați de dorința de fi uniți și gata de a sluji fără interes personal lui Dumnezeu și bisericii sale.

Așadar, sunt încântat să vi-i prezint pe colegii mei: **Cristina Ișvan**, director de programe SperanțaTV; **Florin Matei**, director de programe Radio Vocea Speranței și responsabil cu închinarea și activitățile spirituale; **Lorant Amota**, redactor-șef pentru limba maghiară; **Beatrice Lospa**, director Academia Speranța; **Attila Peli**, director departament Inovație, Promo și Hope Discovery; **Ovidiu Codreanu**, director producție; **Sorin Dinu**, director departament Online și Marketing, **Ana-Maria Sandu**, manager resurse umane și departament administrativ, și **Irina Maria**, director economic. ■

Cu aleasă prețuire în Domnul, pastor **Costi Gogoneață**,
director general Centrul Media Adventist

Chemăți de Dumnezeu într-un context de mari tulburări morale, sociale, economice, politice, mai exact în acest timp al sfârșitului pe care suntem conștienți că îl trăim, echipa redacțională a Speranța TV are o responsabilitate și un mare privilegiu în același timp. Suntem provocați să găsim invitați, subiecte, formate de emisiuni, să concepem grila de programe, astfel încât să răspundem cât mai bine nevoilor publicului și, în aceeași măsură, să fim un instrument eficient pe care Biserica Adventistă îl are pentru a transmite Evanghelia către vorbitorii de limba română din țară și din diaspora. Iată câteva dintre cifrele care descriu noua grilă de programe din luna noiembrie 2024: 75 de titluri unice de emisiuni și rubrici săptămânale, 45 de realizatori de emisiuni, dintre care aproape jumătate voluntari, peste 10 ore de producție nouă în fiecare zi, 21 de ore de emisiuni în direct pe săptămână, circa 10 ore de muzică pe săptămână. Dar, dincolo de aceste cifre, cred că putem arăta cu înțelepciune și curaj că nu suntem doar un alt post de televiziune care promovează principii bune de viață, ci suntem un post creștin adventist, iar ceea ce transmitem despre sănătate, educație, moralitate, religie, despre cultură, politică sau economie nu este doar rodul faptului că suntem profesioniști sau ne străduim să fim, ci este rodul unei filozofii de viață inspirate de Biblie, este de fapt amprenta faptului că suntem creștini adventiști. Mai mult decât o alternativă la celelalte posturi sau doar altceva în mass-media românească, consider că Speranța TV reprezintă o soluție pe care providența lui Dumnezeu a găsit-o pentru ca biserica Sa să ducă lumii Evanghelia și mă rog ca, prin fiecare dintre noi, acest lucru să se împlinească, după voia Lui. ■

Cristina Ișvan, director de programe Speranța TV

Este o plăcere să vă transmit câteva gânduri despre călătoria noastră radiofonică și despre setea noastră de Dumnezeu, pe care o simțim constant. De fiecare dată când ne adunăm cu gândul la El, parcă ne apropiem mai mult de cer. Postul de radio Vocea Speranței, cu istoria sa plină de momente valoroase, și-a făcut loc în inimi-

le noastre, oferindu-ne inspirație și alinare. Sper să rămână mereu o parte din viața noastră, aducând pace și bucurie zi de zi. Privind spre viitor, pregătim emisiuni nou-nouțe, captivante și diverse, cu gazde care să vă întâmpine cu bucurie și cu zâmbet, aducându-vă gânduri și idei care să vă încălzească sufletul. Într-o lume plină de provocări, postul nostru de radio poate fi o oază de liniște unde să vă regăsiți echilibrul și speranța. Ne dorim să aducem voci noi pe undele radio și să abordăm teme care să ne ajute să înțelegem mai bine atât lumea, cât și pe Dumnezeu.

Și, pentru că vorbim despre Dumnezeu, trebuie să știți că aceia pe care îi ascultați împărtășesc aceeași dorință profundă de a înțelege căile Lui. Întâlnirile noastre de închinare, de la Centrul Media Adventist, sunt momente în care ne oprim pentru a ne regăsi forțele spirituale înainte de a porni mai departe pe drumul credinței. Pe viitor, planuim să organizăm mai multe astfel de întâlniri, atât fizice, cât și online, pentru a ne uni în rugă-

ciune și meditație. Vom aduce împreună oameni care nu doar vorbesc despre credință, ci o trăiesc zilnic, oferindu-ne un exemplu autentic despre cum să fim ghidați de Dumnezeu.

Vă las pe frecvența celor mai bune gânduri și vă doresc zile senine, pline de lumină și pace! ■

Florin Matei, director de programe, Radio Vocea Speranței

Echipa editorială maghiară a televiziunii Speranța TV are menirea de a difuza programe de televiziune religioase și spirituale pentru comunitatea maghiară. Difuzarea programelor în limba maghiară în cadrul postului a început în anul 2010. În prezent, programele în limba maghiară sunt difuzate zilnic cu subtitrare în limba română, de la ora 18:00, și în reluare a doua zi, de la ora 13:00. Redacția maghiară este susținută de trei redactori care oferă programe în premieră pe parcursul

săptămânii. În grila de programe, Renáta Babos prezintă duminica programe de familie și experiențe de viață în cadrul emisiunii Orizont, iar luni prezintă un program de tineret în cadrul emisiunii Rază de speranță. De marți până vineri, Lóránt Amota invită telespectatorii la programul RásCruce pentru discuții spirituale și predici, precum și pentru a urmări evenimentele din viața comunității maghiare adventiste din România. Sâmbătă după-amiază, Zoltán László Varga prezintă emisiuni cu teme biblice în cadrul emisiunii Salt în viitor.

Echipa editorială maghiară acordă importanță prezentării Evangheliei bazate pe Biblie și pe mesajul legat de revenirea lui Isus. Suntem recunoscători Domnului pentru această chemare și, în același timp, mulțumim membrilor Bisericii Adventiste și telespectatorilor pentru sprijinul lor în rugăciune. ■

Lorant Amota, redactor-șef pentru limba maghiară

După 24 de ani de activitate în educația biblică, Sola Scriptura se transformă în Academia Speranța, marcând un nou capitol adaptat cerințelor moderne ale educației spirituale. Pentru 2025, răspunzând nevoii crescânde de resurse teologice și formare creștină în mediul digital, Academia Speranța oferă o abordare inovatoare, rămânând fidelă principiului *Sola Scriptura*, conform căruia Scriptura este singura sursă infailibilă de adevăr.

În era digitală, cunoașterea lui Dumnezeu nu mai este limitată de spațiu și timp. În acest context, Academia Speranța vă invită să descoperiți o platformă eLearning și un site web interactiv ce permit accesul la cursuri video și studii biblice de oriunde.

Prin intermediul instrumentelor digitale, putem explora Scriptura interactiv, participând la discuții online, evaluări, sesiuni de întrebări și răspunsuri, rămânând conectați cu învățătura creștină în agitația vieții moderne. În plus, Academia Speranța își propune să organizeze evenimente locale, oferind ocazia de a participa la întâlniri în comunitățile locale.

Cu un angajament ferm față de Cuvântul lui Dumnezeu, Academia Speranța devine un spațiu dedicat educației spirituale și creșterii în credință.

Într-o lume marcată de incertitudini, ne propunem să construim un spațiu digital sigur, unde utilizatorii pot găsi nu doar învățături biblice, ci și resurse spirituale, răspunsuri la întrebări de actualitate, sprijin și o comunitate de credință.

Urmăriți Speranța TV și Radio Vocea Speranței pentru a rămâne informați despre cursurile, evenimentele și întâlnirile organizate de Academia Speranța. ■

Beatrice Lospa, director Academia Speranța

Într-o lume care se schimbă de la o zi la alta, lucrarea lui Dumnezeu nu mai poate progresa utilizând aceleași metode, ci are nevoie de căi și metode noi pentru a ajunge la oameni. Inovația nu mai este opțională, ci o parte esențială a procesului.

Mai mult decât atât, de câteva zeci de ani trăim o eră în care ambalajul este cel puțin la fel de important ca produsul. Cei care nu înțeleg această realitate riscă să rămână cu „produsul pe raft”, indiferent de calitatea lui.

Departamentul de Inovație și Promo – din care vor face parte Daniel Scripcariu, Mioara Mihai, Giuliano Enache și Attila Peli – încearcă să adapteze lucrarea Domnului Isus Hristos prin Centrul Media Adventist acestor realități, în așa fel încât Evanghelia să poată să ajungă la oamenii din secolul XXI și în special la generația tânără.

Platforma Hope Discovery (care este pe cale să sufere o nouă transformare – rămâi conectat!), precum și aplicațiile pentru smartphone ale Speranța TV și ale Radio Vocea Speranței fac parte din aceste eforturi de a ține pasul cu vremurile mereu în schimbare.

Rugați-vă pentru noi, în timp ce pătrundem pe teritorii neexplorate, care ne depășesc cu mult capacitățile și pregătirea! ■

Attila Peli, director departament Inovație, Promo și Hope Discovery

Deși colegii mei nu sunt vizibili pe ecrane și activitatea lor nu este mereu în prim plan, departamentul tehnic/de producție este esențial în activitatea Centrului Media Adventist. Echipa tehnică este responsabilă pentru întreținerea și operarea echipamentelor de transmisie, a studiourilor și a infrastructurii necesare pentru producția și difuzarea programelor. Echipa tehnică este formată din specialiști în diverse domenii: IT-iști, regizori, camera-mani, sunetiști, operatori server, editori video și audio. Aceștia colaborează pentru a se asigura că fiecare emisiune este realizată la cele mai înalte standarde tehnice. De la pregătirea studiourilor și asigurarea echipamentelor necesare, de la lungile deplasări prin țară pentru realizarea de emisiuni în direct sau materiale video pe teren până la activitatea aproape continuă de pe platourile de filmare, fiecare detaliu este atent monitorizat pentru a asigura producție de cea mai bună calitate.

Un aspect crucial al departamentului tehnic este adaptarea la noile tehnologii și inovații din domeniu. Echipa investește constant în formare profesională și în modernizarea echipamentelor, astfel încât Speranța TV să rămână competitivă pe piața media. În plus, departamentul tehnic se ocupă și de soluționarea rapidă a problemelor tehnice care pot apărea în timpul transmisiunilor. Fie că este vorba de o defecțiune a echipamentului sau de o problemă de conexiune la internet, echipa este pregătită să intervină prompt, minimizând impactul asupra programelor

difuzate. Ne confruntăm cu situații-limită, ne simțim uneori constrânși de aspectele legate de timp sau de limitări materiale, dar entuziasmul echipei, profesionalismul și înțelegerea misiunii noastre ne dau putere și inspirație, iar pentru acest lucru îi mulțumim lui Dumnezeu. ■

Ovidiu Codreanu, director producție

Cele două secțiuni din cadrul departamentului Online și Marketing au ca scop comun promovarea misiunii noastre, a emisiunilor și valorizarea acestora. Prin implementarea următoarelor strategii, departamentul Online și Marketing al Centrului Media Adventist își va putea spori vizibilitatea, ar putea construi o comunitate fidelă și ar putea contribui la atingerea misiunii noastre de a răspândi valorile creștine.

În societatea modernă, un departament online solid este absolut obligatoriu pentru dezvoltarea unui produs media și poate avea diverse roluri, în funcție de contextul în care trebuie promovat. Departamentul Online se ocupă de gestionarea activităților și interacțiunilor într-un mediu digital. Vom încerca să realizăm producții în mediul online direct din stradă, din mijlocul unor evenimente sau din studiourile Centrului Media Adventist. Toate acestea, din dorința de a ne apropia de publicul nostru printr-un mod inedit. Vom monitoriza performanța site-ului și a rețelelor sociale pentru a adapta strategia de conținut către publicul-tintă. De asemenea, ne dorim un feedback real de la utilizatori pentru a îmbunătăți constant conținutul și serviciile oferite. Crearea de conținut inspirat, cum ar fi articole, videoclipuri și testimoniale care să rezoneze cu valorile creștine, crearea și gestionarea de conturi active pe platformele sociale, pentru a interacționa cu publicul și a construi o comunitate – sunt câteva dintre obiectivele noastre prin care sperăm să atingem o audiență cât mai largă.

În ce privește secțiunea de Marketing, pentru a dezvolta un departament eficient al Centrului Media Adventist, este important să ne concentrăm plecând de la misiunea și valorile organizației, promovând conținutul și activitățile care să reflecte misiunea noastră. Ne propunem crearea și gestionarea campaniilor publicitare, direct proporționale cu principiile promovate de Centrul Media Adventist. Având un produs de calitate, apreciat în lumea creștină și nu numai, ne dorim apropierea de companii și produse de calitate, ce prezintă credibilitate.

Bugetele adunate vor fi folosite pentru îmbunătățirea produselor media actuale sau pentru realizarea unor noi. Ne propunem și organizarea unor campanii tematice în jurul anumitor evenimente importante sau proiecte comunitare. Așteptăm feedbackul din partea publicului, prin audiență, sondaje, comentarii pe rețelele sociale și discuții directe, pentru a înțelege mai bine nevoile și așteptările celor ce ne urmăresc.

Într-o lume în care inteligența artificială dă din ce în ce mai des tonul inițiativelor omenești, noi continuăm să credem că Dumnezeu este principala sursă de înțelepciune, motiv pentru care vă rugăm să ne susțineți în rugăciunile dumneavoastră. ■

Sorin Dinu, director departament Online și Marketing

Experiența celor 20 de ani în cadrul Centrului Media Adventist m-a ajutat să realizez că oamenii sunt inima organizației noastre, iar spiritul de echipă este esențial pentru a ne duce misiunea mai departe. Colectivul nostru este format, la momentul actual, din aproximativ 80 de angajați și colaboratori, dintre care aproximativ 10 persoane își desfășoară activitatea în studiourile locale din Suceava, Timișoara, Bacău, Brașov, Cluj și Constanța. Suntem susținuți, de asemenea, de implicarea a peste 20 de voluntari, cărora le suntem profund recunoscători pentru efortul lor și pentru contribuția valoroasă pe care o au în realizarea programelor Speranța TV și Radio Vocea Speranței. În fiecare zi, văd cum dedicarea și pasiunea tuturor colegilor mei contribuie la răspândirea speranței, ceea ce îmi întărește convingerea că împreună putem schimba vieți prin mesajul pe care îl transmitem.

Isus ne-a oferit un exemplu extraordinar de a pune preț pe oameni și de a lucra împreună pentru un scop mai înalt, iar tocmai acest model îmi doresc să stea la

baza muncii noastre. Rolul meu nu este doar de a susține echipa și de a mă asigura că fiecare se simte apreciat și susținut, ci și de a mă preocupa de buna funcționare a activităților zilnice, de a identifica problemele care pot apărea și de a găsi soluții eficiente, astfel încât toți să ne putem îndeplini misiunea cu bucurie și dedicare.

Cred cu tărie că, atunci când fiecare dintre noi se simte valorizat, ascultat și sprijinit, putem nu doar să lucrăm mai eficient, ci să transformăm vieți și să aducem lumină acolo unde este nevoie. Împreună, uniți de aceeași credință și misiune, putem răspândi speranța și iubirea lui Dumnezeu în inimile celor care ne privesc și ne ascultă. ■

Ana-Maria Sandu, manager Resurse umane și departament administrativ

Matematica cerului este diferită de matematica noastră. Când omenește ești limitat de resurse financiare, la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu puțință și „undelemnul nu se termină”. Pe tot parcursul călătoriei de până acum, am observat cum Dumnezeu este prezent și face lucrurile posibile, astfel încât Centrul Media Adventist, cu toate departamentele sale, să nu se oprească din a spune Vestea bună. Îmi doresc ca alături de colegi, fiecare făcându-și bine partea, să contribuim cât mai mult la misiunea încredințată. ■

Irina Maria, director economic

E emisiunile din arhiva Speranța TV și Radio Vocea Speranței pot fi urmărite accesând codurile:

RECUNOAȘTE PERSONAJELE!

Fiecare casetă corespunde unui personaj biblic. Scrie numele personajului după ce l-ai identificat, folosind indiciile oferite. Desenează în casetă un obiect asociat cu acest personaj biblic sau pe care l-a folosit.

La sfârșit, părinții, bunicii sau instructorii pot discuta cu cei mici despre fiecare personaj și lecțiile pe care le învățăm din povestirile lor. Acesta este un joc educativ și distractiv care îi va ajuta pe copii să învețe despre personaje biblice!

**CITESC ȘI
DESCOPĂR**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe

1. A construit o barcă.
A avut o arcă plină cu animale.

— — —

2. A învins un uriaș cu o piatră.
A fost un rege.

— — — — —

3. A condus poporul Israel din Egipt.
A primit Tablele Legii pe munte.

— — — — —

4. A fost mama lui Isus.
A avut un vis în care a văzut un înger.

— — — — —

5. A fost înghițit de un pește.
A încercat să fugă de îndemnul
lui Dumnezeu.

— — —

Răspunsuri: 1. Noe; 2. David; 3. Moise; 4. Maria; 5. Iona.

„Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste!” Psalm 29:1

CONVENȚIA NAȚIONALĂ ASi ROMÂNIA

Dați slavă lui Dumnezeu!

Invitat special

Francois Louw

Președinte Vista Clinic
(spital de psihiatrie)
Africa de Sud

Invitat special

**Dr. Andetta
Hunsaker**

Președinte
ASI America

Centrul de Evenimente RAB, Sângeorgiu de Mureș

Vineri, 22 noiembrie 2024, începând cu ora 19⁰⁰

Sâmbătă, 23 noiembrie 2024, începând cu ora 10⁰⁰; Concert ora 19⁰⁰

Telefon: 0746 259 394 | E-mail: office@asiromania.ro | www.asiromania.ro

